

Universitätsbibliothek Wuppertal

Q. Aureli[i] Symmachi V.C.P.V. Et Cos. Ord. Epistolarvm Ad Diversos Libri X.

Symmachus, Quintus Aurelius

Neapoli Nemetvm, MD CXVII

Liber I

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1363)

Q. AVRELI SYM-
MACHI V. C. COS. OR-
DIN. PRÆF. VRB. EPI-
STOLARVM

LIBER I. *

EPIST. I.

SYMMACHUS PATRI SUO

EM IHI VITIO VER-
tatur intermissio litterarum, ma-
lo esse promptus officij, quàm
longâ expectatione vicissitudi-
nis a desiderè: **tum** quòd paren-
tibus, non ad lancem, neque ad
dimensum verba tribuenda sunt.
Iniurius videar, si summo vobi-

scum jure contendam. Nam præter æquum **b** cen-
set, qui inter dispares obsequium par **c** requirit. Ita-
que seimo vester ex beneficio profisciscitur, noster ex
debito. Hæc me, atque alia huiusmodi oppidò per-
pulerunt, scribendi munus **d** insuper non habere.
Nunc vobis actuum nostrorum ordo pandendus est.
libet enim non minus otij, quàm negotij præstare ra-
tionem. Baulos Lucrinâ sede muravimus: non quòd
eius diversorij **e** satias cæperit nos, quod, cum diutius
visitur, plus amatur: sed quòd metus fuit, ne si Baulo-
rum **f** mihi inolevisset affectio, cætera, quæ visenda
sunt, displicerent. Ibi Acyndino conditori, **g** ejusque
maiori-

*
Editus post
eius obitū
à Q. Flavio
Memmio
Symmacho
V.C. Filio.

a Sic leg. ex
Ms. Pith. ut
infra ep. 3. &
ep. 10.

b Sic vet. cod.

c Sic vet. cod.

d vide Ind.

e vide Ind.

f Sic vulg.
g Ita Ed.
Mog. ex Ms.
Gif.

Barth. adv. xxx. 8.

a Sic quoz ex
Ms. Gif. cor-
rigendum.

vide Indicem.

b Sic vet. cod.

c Ita ad sensu

Grut.

d Sic Mss.

Gif. Fuld.

Vatic. vide

Ind.

e Sic vet. cod.

Al. Sophis.

f Ita vet. ed.

Gelenij.

g Sic Ms. Gif.

Et Fuld.

h Aliud car-
men, quo alu-
cinans Et du-
bitans Baulo-
rum historia
complexus
sum.

i Al. domi-
nans Fort.

h. e. Impe-
rium.

maioribus a ^{μυρτα} verba blibavi, & picturæ licen-
tiam, quæ vestitum disparem singulis tribuit, in ratio-
nem coëgi. Protelarem te paululum, niverer, ne dila-
tione expectatio e minuatur. Quare elaboratam d' so-
loci filo accipe cantilenam.

Attica palla tegit socerum, toga picta parentem.

Præfuit e ille sacris: hic dixit iura Quiriti.

At mihi castrensem quod mordet fibula vestem,

Aurora in populis Regum Pratoria rexi.

Sed fasces f pictura tacet; tu respice fastos.

Scio te simul atque hæc legeris, aditum poëtica
plectra moturum. Nullus faceris, ne mei periculo
gloriere. Ego te nostri vatis exemplo quasi quadam
lege convenio. Liceat inter olores canoros, anferem
streperere. Silentium mihi, nisi præstiteris, g impera-
bis. Quàm nihil abs te metuum, vis probare? En ti-
bi h aliud alucinationis meæ prodo secretum, adhuc
sollicitus de priore. Audi versus ad Baulorum histo-
riam pertinentes.

Huc Deus Alcides stabulanda armenta coegit,

Eruta tergemini de lare Gerionis.

Inde recens atas corrupta Boalia Baulos

Nuncupat, occulto nominis indicio.

Ab Divo adproceres i dominos Fortuna cucurrit.

Fama loci obscuros ne pateretur heros.

Hanc celebravit opum felix Hortensius aulam,

Contra Arpinatem qui stetit eloquio.

Hic Consul clarum produxit Acyndinus arum,

Quiq; dedit leges Orfitus Æneadis.

Hos inter iuvenale decus, sed honore senili,

Bisseno celsus, Symmache, fasce cluis.

Sed te Baulorum necdum lenta otia quarunt;

Cura habeat iuvenem publica pervigilem.

Nempe, derides, quodd de me aliqua iusto indul-
gentius prædicavi? Est hæc vera & digna reprehensio.
Omnis quippe ostentatio non caret suspitione men-
daciij: quia quicquid assumitur, proprium non puta-
tur.

eur. # Dehinc quòd iactantia avara laudis multum decoquit de pudore. Possem dicere, (si quis irrepserit externus auditor) b meos esse versiculos: efficerè utiq; ut verecundiæ ignoscat, si eiset ab altero profecta laudatio. Sed video opusculum non esse pœnitendum. Ita res creperatque anceps dubium me habet, verecundiæ præmetuendum sive discrimen an gloriæ. Tibi igitur, qui prudentiâ cæteris c antistas, optationis huius delego provinciam. Quid factò usus fiet, ipse videris. Ego & infantia d & impudentiæ meæ Patrem conscium non impudenter elegi. Vale.

a Ita ex vulg. leg. vide Ind.
b Sic Ven. Bene.

c Vide Ind.

d Sic Iur. e. u. c.

EPIST. II.

PATER SYMMACHO.

HOC est munus, quo se vò sola possit iactare Campania; sed e præterea Roma aut Athenis in Gracum loquendi honorem huiusmodi lingua vertatur. Quid enim concinnius epistolâ tuâ, quam nuper accepi? Quid versuum admixtione incundius? Verè dicam tibi, plura legere volentibus celeriter terminata est. f Quod utinam sensus aliquis eorum super sit! quorum imaginibus præscripta videmus epigrammata. Facile laudabunt tales successores laborum suorum, qui pictura nitorem pulchrioribus versibus g illuminarint. Et ego igitur gratulor non magis ostreis, & h peloridibus abdomen, quàm pectus eloquio tibi esse satiatum. Et quoniam pudorem meum ipse ordiendo solvisti, a nobis quoque accipe bonorum atatis mea exarata nuper elogia. Nam quia nihil est quod iagam, & si nihil agam, subit me malorum meorum misera recordatio: inveni quod illis libellis, quos nuper k dicta veram, possimus adicere. Scis Terentium, l non Comicum, sed Reatinum illum Romanam eruditionis parentem, hebdomadon libros epigrammatum adiectione condidisse. Illud nos, si fors tulerit, conamur imitari. Sed quæ primam compegi, interim pauca emisit, obtestatus te per Deum, ut si quid in his displicebit, smendes. Quod mihi pudendum non est. Nam si quid ex te placuerit, mea laus est, nec vito n consortium, in quo talem non erubescio

e Ita leg. Ven. optime.

f Vide Ind.

g Sic Rittersh. ex Mss.

h Vide Ind.

i Ita Sciop. ex Mss. Fuld.

o Gif.

k Sic Ms.

Fuld.

l Hac de glossâ videntur. In-

telligitur enim M Terentius.

Varro Atacinnus: sive etiâ

Reatinus.

m Sic Fuld.

n a. composui. Possit nam-

men legi condidi: ut infra

Ep. 3 nunc nuper con-

dis epigrammata.

n Sic omnes

Mss.

o Itaque

Lect.

o censorem,

AR A-

* Sic Inscript.
veit, vulgo
Arcadius.

a Ita Pflugius
& Ms. Fuld.
Res prospere
& tumide
opponuntur.

b Ita Sciop.
& Lell. Al.

quavis: b. e.
quovis, vulgo
enim, quibus
* h. e. qui tuetur
propria
virtute gloria
Patrum.

c Sic versum
& sensum tu-
va: Lell. &
consentunt
panè Mss. oes.
Alij erat: &
timeres.

d Sic Sciop.
Iur. Mss.

Fuld. & Gif.
Annius vel
Amnius.

e Ita Sciop.

f Al quot
h. e. quot quot.

g h. e. magi-
stratus in urbe
Romula.

h Sic rectè
Sciop. h. e.

amicus.

i An hoc mi-
rer, quod sem-
per ruri inno-
center viseris,
nisi si essem cū
officio, & ma-
gistratum ge-
reret.

* ARCADIVS RUFINVS.

PRINCEPS ingenio, fortuna munere princeps
Ætatis Rufine tua, cui prospera cuiq;
a Tristitiam iumidis aequat gloria rebus.
Vnus amor cunctis, & presidium trepidorum.
Principibus b quorum viguisti tempore, doctus
Aut calcavia ferre bonis, aut frana tyrannis.

VALERIUS PROCVLVS.

Cum primis * quos non oneravit gloria Patrum
Ponemus Proculum, vita morumq; decorem,
Haud unquam indignum magnorum Poplicolarum.
Olli semper amor veri, & constantia, simplex
Cœlicolũ cultus. non illum spernere posses,
Et quanquam c reverendus erit, non deinde timebis.

ANICIIVS IULIANVS.

Cuius opes, aut nobilitas, aut tanta potestas,
Cedenti cui non d preluxit Anicius unus?
Acer ab ingenio, cunctisq; ad commodum idem.
Hic & carus erat; conferre; iurare paratus:
Nam dives, tum celsus honoribus, attamen illis
Grandior, e aternam complebat nomine Romam.

PETRONIVS PROBIANVS.

JACTET se Fortuna alijs, f quod iudice nullo
Lucem gad Romuleam sua sola licentia vexit.
Te, Probiane, pudor, te felix gratia, te que
Itala simplicitas morum, & solertia iuvit.
Quo circa h adfidaus Augustis notus & hospes
Præmia magnorum tetulisti dignus honorum.

VERINVS.

VIRTHEM, Verine, tuam plus mirer in armis,
Eoos Dux Armenios cùm cade domares?
An magis eloquium, morum vitæq; leporem?
Et (i nisi in officiiis, quotiens tibi publica cura)
Quãd vitam innocuis tenuisti latus in arvis.
Nullam ultra est virtutis opus. nam se esset, haberes.

* * * * *

*Octoginta personis nescio an solus occurram. Et i-
dedò in focerum, atq; avunculum nostros tibi delega-
mus epigrammata. Nam & Varronis libri diversis no-
tantur auctoribus.

* *Ista, ut & tota Ep. in Ms. Gif. sic sequuntur.*

EPIST. III.

SYMMACHVS PATRI.

SVMMA afficior gratiâ, quòd animaduerto litteras
meas tibi insubidas non videri: & *a* in gravi dono
habeo, hæc apud vos esse de nostris epistolis censio-
nem. Laudari quippe ab laudato viro rara est *b* mer-
ces ingenij; Verùm vt hoc mihi lætitiæ fuit: ita illud
ludificandi gratiâ opinor adjectum, si quid in tuis ver-
sibus sorduisset, id vt mei styli cura limaret. Næ ego
sum stultus ac nihili, *c* si os sublimitum mihi esse non
sentio. Quid enim corrigi vel à me potest, vel in
te fas est? Vnus ætate nostrâ monetam latiaris eloquij
Tullianâ incude finxisti. Quicquid in poetis lepidû,
apud oratores graue, in annalibus fidele, inter gram-
maticos eruditum fuit, solus hauffisti, iustus hæres ve-
terum litterarum. Ne mihi verba dederis. Novi ego
quid valeat adagio: SUS MINERVAM. Apprimè
calles epicam disciplinam, non minus pedestrem *d*
lituum doctus inflare, Ain tandem? orandi æquè
magnus & canendi, *e* meæ n' te opis indignum men-
tiare? Haud æquum facis: neque me iuvat falsa jacta-
tio. Interea si nobis vacuas aures utendas datis, di-
cam quid diebus superioribus egerimus. Baijs remo-
tis arbitris oriabar. Eò postquam rumor allatus est
reræ filios convenire; oppidò *f* cavimus, ne sobriam
solitudinem nostram *g* sodalitas plebeia fuscaret. Ac
primò Neapolim, dehinc brevi intervallo Beneven-
tum me recepi. Ibi summo *h* cultu omnium plausuq;
susceptus, tanto honore celebrabar, ut jam grauarer
officijs. Sedulitas enim, quæ non compensatur, onero-
sa est. Et urbs cùm maxima sit, singuli ejus optimates

a Sic omnino rectè legit Lect. vide inf. l. 6. Ep. 3. & lib. 3. Ep. 44. *b* In Mss. legitur meis.

c Sic Ms. Fuld. vide Ind.

d Ita Carri. & Sciop.

e Ita Ms. Fuld. & Carri.

f Ita Ms. Fuld.

g Sic Ms. Fuld. & Mercerus.

h Ita Carr. & Ms. Fuld. & Gif. Lect.

a Sic Carrio.
b Ita Carrio
& Sciop.
c Sic Carr.
d Sic leg. cum
Lect Sciop.
e Sic Ms.
f Sic Carr.
g Sic ydem.
h Sic leg. cum
Lect h. e. For-
te ad vos bre-
vi reverti-
mur. Sed vi-
dete, ne negio-
res hac spes
vestra, aut p-
missio mea
vos faciat,
quin ad me,
perinde ac si
diu sint ab-
futurus saepe
scribatis.
i Sic ex Ms
Gif & Fuld.
leg.
k Ita ex Ms.
Gifan. Stiop.
l Sic ex vesti-
gijs Ms. Sciop
h. e. per poliri
torno, seu in-
strumento, quo
votuda calari
soler vid Ind.
m Ita Sc ex
Ms h e co-
maru polire.
n Sic Sciop.
Lect.
o Ita Iur. ex
Ms. Pith.
p Sic recte
emendatum,
q Ita Lect.
e Sic Lect.

visi sunt mihi vrbe maiores, *a* amantes litterarum, mo-
rumque mirabiles. Deum magna pars veneratur. Pri-
vatam pecuniam pro civitatis ornatu certatim fati-
gant. Nam postquam terra *movit*, nihil *b* penè illis
reliqui factum est. Sed fractæ opes infractos animos
repererunt. Pro se quisque operam boni civis affectat.
Nox dici iungitur ad laborem. Vnde nobis summa
cura fuit, abire ocius, quàm volebam, ne aut mihi *c*
diu dediti ab opere *d* desiderent: aut eos occupatio
geminata distenderet. Itaque Baianum sinum *e* rur-
sus accessi. Nam Baiæ id temporis jam silebant. Hinc
vos munere salutationis impertio, doque nuntium,
properè nos, *f* Deo volente, esse redituros. Fors *g* fu-
at huiusce promissi. Vestra tamen indulgentia affa-
rum sapè tribuat, quasi diutius *b* abfuturis. Vale.

EPIST. IV.

SYMMACHVS PATRI.

STVDIVM quidem *i* Menippèi Varronis imitaris,
sed vincis ingenium. Nam quæ in nostrates viros
nunc nuper condis epigrammata, puto hebdomadon
elogijs prænitere; quod hæc æquè sobria, nec tamen *k*
caeca sunt. Illa bono metallo cusa, *l* torno exigi ne-
scierunt: Et duriozem materiem, nisi fallor, *m* adni-
teris. Ille Pythagoram, qui animas in æternitatem
primus asseruit: Ille Platonem, qui Deos esse persua-
sit. Ille Aristotelem, qui naturam bene loquendi in ar-
tem redegit: Ille pauperem Curium, sed diuitibus im-
perantem: Ille Severos Catones, gentem Fabiam, de-
cora Scipionum, totumque illum triumphalem Sena-
tum *n* parca laude perstrinxit. Tu *o* ruinam proximæ
æratu illuminas. Difficile *p* factu est, ut honor angu-
stis rebus addatur. Me quoq; iubes versibus tuis non-
nulla subnectere. Haud ita Flaccus tuus præcepit in
illis poëticae artis Edictis; quorum hoc meminisse
principium, ne humano capiti cervicis equina iunga-
tur. Malo itaque tibi contumaciâ negati officii, *q*
quàm

quàm mihi imprudentiâ promissi operis displicere. Plura de hoc coram loquemur, quando hanc epistolam sequi paramus, aut consequi. Tu cœpta perage, & tam solertis a eloquij esto munificus. Ego tibi ut linguæ obsequia nego, ita aurium commodabo, Vale.

EPIST. V.

SYMMACHVS PATRI.

NEQVIVQVAM taciturnitatis incessimus, quibus summa cautio est officij prosequendi, ferè ut nulla fuerit statio tot locorum, in quâ huius muneris ferias egerimus. *b* Sed sanè iuvat animû pia sermonis exactio. Dulcis est enim querela, quæ nascitur ex indulgentiâ. Vos modò faciliè noueritis, hanc *c* expositionem magis esse religiosam, quàm justam. In terea loci de Prææstinâ secessione siluisti, cuius mihi fama fecit indicium. Quàm vellem deliciis vestris improuisus *d* obrepere! Licet Campaniâ amœna præniteant; mihi tamen esset accommodatiùs, agitare vobiscum, & spiraculis regionis illius æstivam fragrantiam temperare. *e* Sed res familiaris inclinat. Ea nobis usquequaque visenda est, non ut quæstuum summa ditescat, sed ut spes agri voluntariis dispendiis succiatur. Namque hic vsus venit in nostram ætatem, ut rus, quod solebat alere, nunc alatur. Verùm hæc missa facio, ne salutatio in querelam versa, minuat *f* officii voluptatem. Date operam bonæ valetudini, & alloquio crebriori: quod cum petimus, sedulò pollicemur. Vale.

EPIST. VI.

SYMMACHVS PATRI.

SOLENT impatientes dilationis esse, qui sperant in se aliquid muneris conferendum. Hoc verò à vobis recens ortum videmus, ut suarum rerum munifici moram non ferant largiendi. Nunc nuper ad vos prædium lege venit, cuius me iure donastis, Cucurrit

a Sic leg. Lect.
 quæstus vester in meum commodum, & meliore voto fortunam estis imitati. Nam quod ex *a* propinquæ bonis cum mœstitiâ sumperatis, cum lætitiâ tradidistis. Quid, quod hanc liberalitatem cumulaſtis amplissimo testimonio? Cuius ego honestamentum præopto muneribus. Nam qui opibus inlaudatus iuvatur, necessarium magis donum, quàm iustum præmium viderur adipisci. Igitur iudicio vestro ago, atque habeo gratias, quantæ sunt maximæ, quod mihi honorem, utrumque fecistis; & Deos precor, ut datis in commune omnes longum fruamur, sintque ex nobis, quibus Ostiense prædium nostro iudicio, vestro tradamus exemplo. Vale.

b Sic Ms.

Pith.

c Sic omnes

membrane: & Sciop.

d Sic Ms.

Sciop. Lect.

e Vide Ind.

f Sic recte

Iur. & Sciop.

g Ita supple-

dum ex Ms.

h e. Imple-

da, tendenda.

vide Ind.

i Ita corrigend-

dum.

k Sic probam

lectionem cen-

ſeo ex Mss.

vestigijs.

l h. e. vestri

cupidi sunt.

Sic ex Ms. &

mendat Sciop.

& probat

Lolium.

EPIST. VII.

SYMMACHVS PATRI.

BONO animo sumus, cùm viam promissi memores inchoastis. Nunc properato opus est, ut dum *b* anni tempus calet, Autumni bona raptim fruamur. His quippe mensibus Campania nitet agri vberere, & arbusi honore. Baiæ imbre raro, Sole modico temperantur, mensæ ab *c* edilibus copiosæ sunt, quibus tu amicorum catervas minaris. Sed mihi honestæ multitudinis nulla *d* vitatio est. Et si bis tanto plures, quàm scribis, affuerint, bonam *e* frugem feceris. Non deerit, quo famem *f* pellant. Nam comitibus vestris *g* utpote sobrijs, *h* cædundæ saginæ cura posterior est. Quousque longum loquor? Mitto verba, rem flagito. Occasionem *i* arripere prudentis est. Si quid *k* dilatione itineris adimitur, morâ otij rependetur. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHVS PATRI.

IAMDVDVM *l* vestri cupiunt Lucrina tacita, & liquida Baiana, & Puteoli adhuc celebres, & Bauli magnum silentes. Vos apud Coram rusticam, vel apud steriles Formias desidētis. Tandem si operæ est, contendit

tendite viam, & meliora terrarum animaduertite, ubi
altè turbis quiescitur, ubi fruendis ferijs nullus est mo-
dus.

*Vbi corniger Lyaus
Operit a superna vita,
Vulcanus aestuosus
Medium coquit carvernis,
Tenet jam pisce multo
Thetis, & Baia sorores:
Calet unda, friget aethra,
Simul innat at choreis
b Amathussum renidens,
Salis arbitra, & vaporis
Flos syderum Dione.*

a Sic Tur. ad.
Al. Op. sup.
Bruti: scil.
agri. Al. sup.
guttur.
Freinsh. ad
Flor. l. 16. 5.
Heimf. Ovid.
J. III. p. 728.
b Sic rectè re-
tinetur.

Num vobis videor quasi multæ luxuriæ ebruius, e mē-
tis insipere, atque aded in poëtas nomen dedisse? Ni-
hil moror d hanc litteraturam: loci potius, quàm in-
genij mei munus exercui. Sed si invitantia loquor,
gradum tollite, ut & vos sitis læti præsentium, & no-
bis e potiundi, quæ volumus, fortuna succedat. Vale.

c Ita ex Ms.
Gifan. corri-
git Sciop.
d Sic Ms.
Fuld. &
Leb.
e Ita rectè
Sciop.

EPIST. IX.

SYMMACHVS PATRI.

IN metu fuimus, ne vos imber f inhiberet. Sed ve-
rum est illud, quod poëta noster scriptum reliquit,
iter durum vicisse pietatem. Quare adventum vestri
in diem placitam præstolamur. Dij modò auctores
sint, ut quæ animo destinatis, nullis causationibus
obstrepanur. Vale.

f Sic omnia
codd.

EPIST. X.

SYMMACHVS PATRI.

HANCINÆ mihi esse fortunam, vt quoquo ver-
sum pedem gradumque contulero, exædifican-
dum aliquid offeratur: velut me nunc Capuani g Præ-
torij instauratio in graves cogit expensas: cuius pars
fatiscit incuriâ, pars negligentia dudum celeritate re-
parata

g Vide Ind.

a Sic ex Mss.
Fith & Gif.
conungi hac
possunt.

b Sic Ms. Gif.

c Ita Ms. Gif.
d Sic Ms.
Fith.

parata *a* indecorum & imbecillum præstat habitaculum. His nisi properata cura subvenerit, aut pecuniæ postea dispendium cumulabitur, aut ruinæ. Nam quis hæc opera intermittit, amittit. Quare animus est, amoliri *a* diuam senectutem. Ita desiderato & expectato ocio ad negocium *b* concessimus sumptuosum. Quid rerum geramus, audistis. Facite vicissim vestræ salutis atque actuum prospera nouerimus: ut hoc paucillum tempus, quod in Campania *c* paramus absumere, sine *d* offensâ vestri silentij transigamus. Vale.

EPIST. XI.

SYMMACHUS PATRI.

e Ita Lect.

f Sic v. cod.
g Bene sic Ms.
h Sic optima
Ms. Cuiac.
i Ita Sciop.

k Sic Ms.
Pith.

l Ita Ms.
Cuiac.

CVM iam filia *e* nostræ dies natalis appeteret, commodum aderant, quæ muneri miseratis Ea nobis in *f* commune quàm cara & gravia fuere. Nam si quid in absentes *g* benè consulas, impensum maiore gaudetur. Illico *h* amplexi litteras, quæ prosequerentur oblata, in expectatione esse cœpimus, *i* quam mox vobis capessendum iter Appiæ scriberetis. Nihil horum pagina nunciabat. Percontor tabellariū, num constantiam decreti rerum subita turbassent, ait sententiam nihil claudicare, sed placita differri, *k* donec cunctatio Formiana multâ fruge, & aliis hoc genus in usum necessariis instruat. Tunc mihi animus ab ægritudine remigravit. Do fidem nihil herili mensæ, nihil seruitiis, aut pecori defururum. Ne mihi sit dicti huius post hæc negatio, en vobis chirographi instar litteras. Sponsonem stipulat affectio. *l* neque enim patiar decipi, quos opto complecti. Vale.

EPIST. XII.

SYMMACHUS PATRI.

m Ita sup-
plent Mss.

CENSORVM notio fuit *m* spectare opera, quæ locassent. Hoc me negocium curare voluisti. Mos gestus imperatis; vel quod tibi dicto audiens esse debui,

bui, vel quòd studio meo congruere mandatum munus agnovi. Habe igitur quantum in ædibus nostra cura promoverit. Scalis suppactus est honor marmoris: superiora conclavia crustis teguntur, eâ operis levitate, ut compago a solidum mentiatur. Columnas nihilo amplius mæreatus es, *b* quàm si tibi munei contigissent. Eas bithino lapide castas, si bene oculis utor, existimo. Hactenus est, quod scire debueris. Deinceps tantum adiciemus cognitioni tuæ, *c* quantum ædificationi viderimus accedere Vale.

a Sic editur
Sciop. ex Ms.
b Ita hæc tota
periodus resti-
tuenda ex Ms.
Cuiac
c Sic idem
Ms. Cuiac.

EPIST. XIII.

SYMMACHVS AVSONIO.

SOLET facunda esse *d* læticia, & angustias clausi pectoris aspernata gestire. Tibi, amice, scribendi oblivionem peperit res secunda. Id mihi imitationi esse non potuit, quem Domini nostri Gratiani cœlestis oratio bonæ spei & hilaritatis implevit. Ultrò igitur alloqui residem non peperci, vel officij, vel gaudij mei gratiâ: quorum alterum familiaritas nostra, alterum felicitas publica suggererat. Nunc si *e* operæ est, utendum mihi tantisper animum fac remittas. Primores *f* Kalendæ Januarijs appetebant. Frequens Senatus *g* maturimè in Curiam veneramus, priusquàm manifestus dies creperum noctis absolveret, fortè rumor allatus est sermonem desiderati Principis multâ nocte venisse, & erat verum. Nam tabellarius vigiliarum fessus adstabat. Nondum cœlo albente concurritur luminibus accensis, novi seculi fata recitantur. Quid multa? lucem, quam adhuc opperiebamur, accipimus. Dic mihi inquires: (nam id præstat audire) quid nostri Patres super eâ oratione senserunt? Rerum tibi natura respondeat, quibus suffragijs exoptata pietas audiatur. Novimus bona nostra complecti. Si credis, *h* etiamnum illius gaudij mei quandam partem cruditate. *b* Bonu Nerva, Trajanus strenuus, Autonius

d Sic omnia
integrè sup-
plentur ex
Ms. Cuiac.

e Ita cum
Mercero legē
dum.
f Sic optimè
in Ms. Cuiac.
g Sic assentior
Grut. & Lect.

h Ita totum
hunc locum
ex Ms. resti-
tuit Ed. Mog.

a Idem sic leg.
h. e. qua ja-
ciebant omnia
officiis sine,
ut decebat, nec
alios mores
sciebant.

b Sic supple-
dum ex Ms.

Quiac.

c Ita leg. ex
Ms. V Vovv.

d Sic vetus
cod.

e Ita Sciop.
ex Grut. &
Lest.

pius, innocens Marcus a plenis officij temporibus ad-
iuti sunt, quæ tunc mores alios nesciebant. Hic in
laude est natura Principis, b ibi præcæ munus ætatis.
Cur verso ordine ista optimarum artium putemus ex-
empla, & illa de sæculo priore vestigia? c Vetus offi-
cium suum fortuna tuetur, & has saltem Romano no-
mini velit servare d delicias. Nullo fascino felicitas
publica mordeatur. Audisti omnia, sed summorum
ore libata. Monumenta Curia: nostræ plenius tecum
loquentur. Ubi cum plura rescripta repereris; æstima,
quanto uberiora unius mens optaverit, e quàm
plausus effuderit. Vale.

EPIST. XIV.

SYMMACHUS AUSONIO.

PETIS à me litteras longiores. Est hoc in nos veri
amoris indicium. Sed ego qui sum paupertini in-
genij mei f mihi conscius, Laconicæ malo studere bre-
vitati, quàm multijugis paginis infantia: maciem pub-
licare. Nec mirum si eloquij nostri vena tenuata est;
quam dudum neque ullius poematis tui, neque pede-
strium voluminum lectione juvisti. Unde igitur ser-
monis mei largam poscis usuram, qui nihil litterati
scenoris credisti? Volitat tuus Mosella per manus si-
nusque multorum, g divinis à te versibus consecratus:
sed tantum nostra ora h prælabitur. Cur me istius li-
belli, quæso, exsortem esse voluisti? aut a p u s t o s tibi vi-
debar, qui dijudicare non possem; aut certè malignus,
qui laudare nescirem. Itaque vel ingenio meo pluri-
mum, vel moribus, derogasti. i Ego tamen contra in-
terdictum tuum vix ad illius operis arcana perveni.
Velim reticere, quid sentiam, velim de te justo silentio
vindicare: sed admiratio scriptorum, sensum frangit
injuriam. Novi enim istum fluuium, cum æternorum
Principum jam pridem signa comitaret, parem mul-
tis, imparem maximis. Nunc improvise clarorum
versu-

f Ita addit
Ms. Quiac.

g Auson.
Idyll. 10.
h Sic Ms.
Quiac.

i Ita Ms.
Quiac. &
V Vovv.

versuum dignitate a *Ægyptio* Melone majorem, frigidiorē *Scythico* Tanai, clavioremque hoc nostro populari *Fucino* reddidisti. Nequaquam tibi crederem, *b* de *Mosella* ortu ac meatu magna narranti, nisi certō scirem, quod nec in poemate mentiaris. Unde illa amnicorum piscium examina reperisti: quā nominibus varia, tam coloribus; ut magnitudine distantia, sic sapore; quæ pigmentis istius carminis supra naturā dona fucasti. Atqui in tuis mensis sapē versatus, cum plerāque alia, quæ tunc in prætório erant, esui objecta mirarer; nunquam hoc genus piscium deprehendi. Quando hi pisces in libro tibi nati sunt, qui in ferculis non fuerunt? Iocari me putas, atque agere nugas? Ita me *c* *Dij*s probabilem præstem! ut ego tuum carmen libris *Maronis* adjungo. Sed jam desinam mei oblitus doloris, inhærere laudibus tuis, ne hoc quoque ad gloriam tuam accedat, quod te miramur offensi. Spargas licet volumina, & me semper excipias, fruemur tamen tuo opere, sed aliorum benignitate. Vale.

EPIST. XV.

SYMMACHUS AUONIO.

PÆNE evenerat, ut tecum succinctâ brevitate loqueremur, quoniam deerant digna memoratu: & in defectu rerum, nihil opus est indulgere verbis. Sed tempestivè *Palladij* Rhetoris nostri declamatio auxit paginam. Ea complacita summatis litterarum, clam te esse non debuit. Itaque cum & meo officio, & tuo studio talis relatio conveniret; vix soluto cœtu, necdum *d* *eventilatam* auditionis meæ fidem judicio calente dictavi. Movit novus *Athenæi* hospes *Latiare* concilium, divisionis arte, inventionum copiâ, gravitate sensuum, luce verborum. Opinione meâ dico: tam probus est oratione, quàm moribus. Tunc nostrates viri, qui inter se aliarum rerum *f* *sapē* discunt, sentiunt, causâ.

a Sic Ms.
Fuld Berth.
& Cuiac.
b Ita Ms.
Cuiac.

c Sic ex Ms.
Cui emendandum cum
Lectio. Cas.
sic: Ita me
Di dominis
prob. præstent! Sed
prior lectio ex Ms.
pferenda est.

d Ita ex Ms.
Verd. ex Pith.
leg. Lect.

e Sic retinendum.
f ἡδὲ καὶ τῶν
καρῶν. scil.

a Sic vulgata
lectio retineri
potest bono
sensu.

b Nihil heic
mutandum.

fentiunt, concordem sententiam super hujus laude tenuerunt. Credo planè, nec fides cassa est, Rhetorum hanc esse profapiam. *a* Nam plenum ingenio pectus noscitur. Nec solus vultus, aut colos, afferit posteros in honorem parentum. Certiores habet natura vindicias benè sentiendi, ac benè loquendi. Gignuntur non scribuntur hæredes. Quod alij docentur, hic natus est. Hæc apud te, mi domine, silenda non credidi; & quòd præ tui amore nihil habeo pensi; & quòd vicissim, quanti à te, siam nunquam me pœnitet. *b* Quod Palladio factum volò, ne lateant honesta prolatu. Cura ut valeas; & quoniam tibi facultas scribendi præstò est, adhibe voluntatem. Vale.

EPIST. XVI.

SYMMACHUS AUSONIO.

c Ita in Ms.
Cicic.

d Sic plenus
in eodem.
e Ita ed.
Scip.

SÆPE unanimi-
tatis tuæ sermone conuenior, ut de
acceptis litteris, quas ad me curâ propensiore mi-
fisti, vel scribam; quibus ego, *c* ut quæquæ redditæ
sunt, acturum pari religione respondi: quia neque
rescriptorum ratio, neque amoris vicissitudo sinebat
diutius desidère. Nunc quoque agere me *d* atque ha-
bere gratias protestor, quòd prospera nunciorum clâ-
me esse non pateris. Hæc & *e* alia prioribus quoque
litteris tecum fueram collocutus. Sed si te tabellarij
sermonis mei compotem reddiderunt, congesta non
onerant. Malo quippe aures tuas iterando obrun-
dere, quàm fraudare reticendo. Fratris mei Hesperij
honore exsulto, taciturnitate convulneror. Nam si me
sui amantem usu rerum probavit, scriptis famam de-
cui præuenire, quæ diu incerta fluxam fidem gaudijs
exhibebat. Ipse igitur nuntius communis boni esse
debuerat, ut epistola assertio nihil relinqueret opi-
nionis ambiguo. Sed dicis, eum pudore præstrictum,
successum suorum virasse jactantiam. Quisquàmne,
cùm desè apud seipsum loquitur, crubescit? Quid
quòd

quòd eam rem mihi superfedid ingerere, quam justè ad
utrumque noverat pertinere? Verùm ego, ut religio-
sè ista conqueror, ita libenter omitto: quia nec a-
mori in vos meo convenit filere, quod doleam, nec a-
micitia incussi doloris transire mensuram. Vale.

EPIST. XVII.

SYMMACHUS AUSONIO.

AMBROSIUM de summatibus provincialis fo-
ri ad Dominos & Principes nostros Siciliae cõ-
mune gavir, varijs instructum mandatis, quæ specta-
re visa sunt bonum publicum. Huic si fautor accesseris,
futurum reor, ut illi pro labore fructus accommodet.
Quæso igitur vel legationis merito, vel meo no-
mine in optimum virum benè consulas, qui satis ani-
mi confirmatus est, suffragio tuo successuram facilita-
tem petitionibus promovendis. Vale.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS AUSONIO.

EGO etsi continuis litteris honorem tuum cele-
brare possem; non satis mihi viderer *a* proquam
res postulat, fungi debitum meum: tantùm abest, ut o-
peram assiduitatis exprobrem. Sed ut hoc meæ vere-
cundia competit; *b* item tuæ humanitatis est, studiũ
nostrum pari gratiã sustinere. Animadvertè, quò ten-
dat summa verborum. Jamdudum nihil tribuis, quod
legamus. Totum me, inquires, emancipavit sibi cura
Prætorij. Verum est. Potiris meritò summa *c* judicicia.
Sed maximas ingenij tui vires fortuna magna non o-
nerat. Proinde his etiam rebus intende, quæ ita occu-
patis nihil molestia afferunt, ut ipsas molestias ple-
rumque solentur. Vale.

EPIST. XIX.

SYMMACHUS AUSONIO.

QUI suã fiduciã deferuntur, epistolas meas in u-
sum commendationis accipiunt. Id nunc aliter
est.

a Sic Ms. Gif.
Proquam
AVTITÛ
prout, scus
habet Ms.
Cuiac. Vids
Ind.
b Ita Ms.
Gif. vide Ind.
c Sic Ms.
Cuiac.

a Sic omnes
Mss.

b Sic omnes
Mss. & vulg.
Unde Lectus
conyit placibilis.

c Sic corrigendum ex sententia Gothofredi 1C.

est. Nam fratri meo Porito hac conditione litteras dedi, ut eas ipse commendet. Est enim nihilo fecius atque ego sum de summatibus amicorum tuorum: qui ubi te a compotem fecerit presentia sua, vereor ne excusatio mea ignoscenda non sit. Sed si mihi *b* placibilitas tua experiundo probè cognita est, futurum reor, non ut me, qui *c* refedi, collatione alterius venientis incesas, sed ut illum magis pro utroque suscipias. Vale.

EPIST. XX.

SYMMACHUS AUSONIO.

d Ita Ms.
Pith.

e Sic Ms.
Fuld. & Gif.

ABUNDO gaudio, cum te Consullem novus annus *d* excipiat. Sed nunc transcurso est opus. Plenius enim secundis litteris contestabor hujusmodi de te gratulationem. Alius in presentia mihi sermo sumendum est. *e* Patroinus C. V. accitu tuo iter adorans, in rem suam fore existimavit, si meo testimonio niteretur. Huic ego nihil per me accessurum putavi: & tamen deesse nolui, sciens iudicio erga illum tuo nihil adijci posse, si scriberem; decessurum tamen aliquid meo officio, si tacerem. Vnum est igitur, quod oratum te atque exoratum volo, ut in ear gratiam suscepti laboris, præter eum fructum, qui illi ex tuo conspectu, tuo congressu, tuo honore, proveniet. Vale.

EPIST. XXI.

SYMMACHUS AUSONIO.

f Sic Ms.
Cuiac. &
Pith.

g Ita ex Ms.
VVovv. corrig. h. c. prope ades Hon. & vrrt.

BENE ac sapienter majores nostri, ut sunt alia ætatis illius, ades Honori atque Virtuti *f* gemellâ facie junctim locarunt; commenti, quod in te videmus; ibi esse præmia honoris, ubi sunt merita virtutis. Sed enim *g* propter eas Camænarum religio sacro fonti advenitur; quia iter ad capessendos magistratus sæpè litteris promovetur. Hæc parentum instituta Consulatus tui argumenta sunt: cui morum gravitas & disciplinarum vetustas, curulis sellæ insignes pepererunt.

Multi

Multi *a* posthac adnitentur artes bonas, & laudis germanas & meras litteras. Sin ignoramus Magnum illum, cuius supra votam fortuna fluxit, Stagiritæ suo nihilum commodasse, nisi Quinto Ennio ex Ætolicis manubijs captiva chlamys tantum muneri data *b* Fulvium decolorat. Enimverò neque Panætio Africano- rum *c* secundus, neque Opillo Rutilius, vel Cynæ Pyrrhus, aut Metrodoro suo Mithridates Ponticus liberalium disciplinarum precia solverunt. At nunc eruditissimus Imperator, & opum largus & honorum, quasi prouisurâ tibi *d* præmia detulerit, ita super sortem fœnoris reddit. In hâc tantâ lætitiâ meâ, quibus verbis diluam, quod adessenon possum? Nimis vereor, ne malè interpretatus excusationem meam, quantum tibi gratuler parum credas. Optavi ad oculos tuos raprim venire: sed fessus virium, quas diu morbus exhaustit, itiones longas & mansiones asperas, tum accessiones frigorum, & decessiones dierum, *e* quæq; alia sunt noxæ opportuna vitavi. Si sum tibi spectatus ex animo, quæso ut æquus sis mihi, atque has allegationes boni consulas. Fors *f* fuit, an obtineamus apud te veterem gratiam, nunc quod satis est, eluctemur offensam.

a Ita ex Ms. Cuiac leg.

b Quia Fulvius de Ætolicis triumphū egit. Liv. l. 38.

39. c Ita Ms. Pith.

d Sic Ms. Pith.

e Ita Mss. Feld. Cuiac. Pith. f Sic Vulg.

EPIST. XXII.

SYMMACHUS AUSONIO.

GAUDEO me tibi pluris esse, quàm cæteros: quando ita animatus es, ut spontè in rem meam contulas, nec operiaris petitiones, sed solam voluntatis meæ famam sequaris. Accepi Evectiones quatuor, immane quantum commodas in excursus & recursus mearum. Dij te pro tantâ gratiâ munerentur!

Et quia perfectis atque elatis in cumulum bonis nihil adjici potest, *g* velint tuta manere,

& *h* propria, quæ dederunt.

Vale.

g Sic optimus liber Ms.

Pith.

h h. e. divaurna. Vide Ind.

EPIST.

SYMMACHUS AUSONIO.

a Sic Ms.
Pith.

b Ita Ms. Al.
odorata &
respersa.
c Sic vet. cod.
d Ita Ms.
Pith. Demst.
dapales. &
Ed. Mog.
e Sic est in o-
mnibus codd.
Vide inf.
Elect.

f Ita Ms.
Cuiac.

POST longum silentium tuum non minus deside-
rabam, quam sperabam litteras a longiores. Namq;
his vicibus humana variantur, ut defectui succedat uber-
tas. Ea me opinio frustra habuit: siquidē brevis in ma-
nus meas pagina recens à te profecta pervenit. Erat
quidem illa Atticis salibus aspersa, & thymo b odora,
sed parcior, quæ magis fastidium detergeret, quam
famem frangeret. e Quid? si ego cœnas d dap-
siles, & Saliare convivium, tum viscerationes, atque ce-
pulum postulassem: tu mihi mensas secundas, & sci-
tamenta exigua lancis apponeres? Fac veniat in men-
tem, quid Græca super hoc dicat oratio. *Parvis e nu-
trimenti, inquit, quamquam à morte defendimur, nihil
tamen ad robustam valetudinem promovemur.* Putasne
me de occupationibus tuis esse taciturnum? Quæstor
es, memini: f consilij regalis particeps, scio: adde huc
alia mille rerum. Nunquam eveniet, ut ingenium tu-
um labor deterat benignitatem cura flectat, facundia
usus exhauriat. Si diurna negotia nunquam distingues
quiete; certè antelucano somno nullus indu seris, ut
detur aliquod tempus officijs. An tibi parùm exempli
videtur in Comico, cum ait? *Quàm vellem, etiam noctu
amicis operam mos esset dari!* Sed cur ego diutius ser-
monis pauper obgannio? Imitanda est mihi epistola
recens, ut cætera morum tuorum: fortè occupatus re-
cusas litteras longiores. Id ita esse, rectè conjecto.
Video enim, quàm nolis multa legere, cui vix est oci-
um pauca dictare. Vale.

EPIST. XXIV.

SYMMACHUS AUSONIO.

SI te amor habet naturalis historiarum, quam Plinius
elaboravit; en tibi libellos, quorum præsentanea
copia fuit: in quibus, ut a arbitror opulentæ eruditioni
tuæ

tua negligens veritatis librarius displicebit. Sed mihi ^{a Sic Ms. Gif.} fraudi non erit emendationis incuria. Malui enim tibi probari mei muneris celeritate, quam alieni operis examine. Vale.

EPIST. XXV.

SYMMACHUS AUSONIO.

ET si plerumque vera est apud parentes prædicatio filiorum, nescio quò tamen pacto detrimentum meriti sui patitur, dum personarum spectare gratiam iudicatur. Quæro igitur incertus animi, quæ mihi nunc potissimum super viro honorabili Thalassio genero tuo verba sumenda sint. Si parè morum ejus decora attingam, liveni similis æstimabor: Si justè prosequar, ero proximus blandienti. Imitabor igitur Sallustiani testimonij castigationem. Habes virum dignum te, & per te familiam Consulari; *b* quem fortuna honoris parti majorem beneficijs suis reperit, emendatio animi & sanctitas *c* honoribus æquiparavit. Vale.

b Sic fere omnes libri Mss.

c Sic vulgata lectio retinenda.

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS AUSONIO.

VTOR apud te fiduciam, quam dedisti. Dudum parcus es litterarum, sed non imitabor exemplum: ut qui noverim, viro in speculâ honorum locato, & ideò varia & magna curanti, non tam studium deesse, quam copiam. Ea quippe natura est rerum, ut quæ præter industriam negliguntur, ignoscenda dicantur. Ego tamen securus, ut soleo, amoris tui, soleme officium non renuo: in summâ gratiâ & honore positurus, si familiari meo, qui has tibi litteras dabit, fructus, *d* aliquis pro tantâ in nos sedulitate responderit. Vale.

d Ita Ms. Pith.

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS AUSONIO.

QUID agam, scire postulas. Opperior in dies litteras, quales nunc mihi *e*, facultas tua promittit,

e Sic omnes libri.

a *Alij* factum. tit, amor semper exhibuit. Sum verò præsentium lætus, ut qui sciam infidiatori meo nihil loci relictum, atque insuper tibi, cui *z* factum semper volo, meritam polliceri fortunam. Ergo quando res ita tulit, ut sollicita mutarentur: optati sermonis tui fructum feramus, qui animum mihi exaugeat, atque indicet, pro tantâ rectè familiaritate, mei te oppidò esse cupientem. Vale.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHI AUSONIO

FA C I S pro mutuâ diligentia & antiquitate amicitia nostra, quòd honorem tuum vires meas esse confirmas. Convenit dictum cum fide morum *b* tuorum, nec unquam te dissimilem scriptis talibus dies *c* arguerit: tantum fortuna munifica prosperorum secundet optata. *d* Longùm de his loqui cautio est, ne blanditiæ longiores corrumpant veri dignitatem. Si quid de me scito opus fuerit, frater meus Claudius, & cultui tuo deditus, & studij mei gnarus *e* expedit. Vale.

b *Sic vulg. ed.*
c *Ita Ms. Gif.*
d *Sic lib. Ms. Pith.*
e *Sic vulg. &*

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS AUSONIO.

f *Ita Iur. è*
vet cod.
g *Sic rectè vet.*
Cod. Iur.

h *Sic emendat*
Iuretus.
i *Ita primus*
correx. Iur.
Canephora
signa duo aenea
erant virgini
nali habitu
manibus sub
latis sacra in
capitibus su
stinentia.

NI H I L *f* moror cæteros, vulgus ignobile, qui, philosophiam fastu & habitu *g* meriuntur. Paucos (& in his præcipuè familiarem meum Barachum) nostra atastulit, quorum germana sapientia ad vetustatem *h* vergeret. Tunc, inquires, audeas de philosophis judicare? Licet alienas spectare virtutes. Nam & Phidia Olympium Jovem, & Mironis buculâ, & Polycleti *i* Canephoras, rudis ejus artis hominum pars magna mirata est. Intelligendi natura indulgentius patet. Alioqui præclara rerum paucis probarentur, si boni cujusque sensus, etiam ad impares non veniret, Concede igitur mihi de Baracho testis officium, & amici

& amicitiam viri prudentis amplectere: cuius exploratio brevi faciet, ut mihi de omnibus, quæ scio, æquè facillè credas, cum videas, & nec in his falsum esse, quæ nescio. Vale.

a Sic ex Ms. reposuit Letectus.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS AUSONIO.

EN tibi rusticum vix urbanis negocijs absolutum: cui volo pro nostrâ amicitia morarum culpam remittas. Neq̄ enim laboris fuga indulsit quieti. Difficile est hinc abire, cum veneris: aded si contemplari maiestatem *b* urbis nostræ velis, iusto citius videbitur revertisse. Sed de hoc non laboro, quando ita ingenio placabili inter reliqua virtutum, ut boni consulas errata leviora. Illud orare impensius convenit, tanta ut animo tuo scribendi cura sit, quanto me amore digaris. Vale.

b Roma.

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS AUSONIO.

MERUM e gaudium mihi eruditionis tuæ scripta tribuerunt, quæ Capuæ locatus accepi. Erat quippe in his oblita Tulliano melle festivitas, & sermonis mei non tam vera, quàm blanda laudatio. Quid igitur magis mirer, sententiæ incertus addubito, ornamenta oris an pectoris tui. Quippe ita facundia antistas cæteris, ut sit formido rescribere: ita benignè nostra comprobas, ut libeat non tacere. Si plura de te prædicem, videbor *d* mutuum scabere, & magis imitator tui alloquij, quàm probator. Simul quod ipse nihil ostentandi gratiâ facis, verendū est, genuina in te bona tanquam affectata laudare. *e* Unum hoc tamen à nobis indubitata veritate cognosce, neminem esse mortaliū, quem præ te diligam: sic vadatum me honorabili amore tenuisti. Sed in eo mihi verecundus *f* nimio plus videris, quod

c Ita editio Frobenij.

d Proverbialiter dictum.

e Sic Mss. Cuiac, Fuld, Berin, & Vatic.

f Ita vet. cod.

a Sic vet. cod.

b Ita vet. cod.

c h. e. etiam
in vitis omni-
bus. Sic recte
legitur.

d Ita vet. cod.

libelli tui arguis proditorem. Nam facilius est, ar-
dentes favillas ore comprimere, quam luculenti ope-
ris servare secretum. Cum semel a te carmen profectū
est, jus omne a posuisti. Oratio publicata, res libera
est. An vereris æmuli venena lektoris, ne libellus tuus
b ad morsu duri dentis uratur? Tibi uni nihil ad hoc
locorū gratia præstitit, aut dempsit invidia. Ingratis
scævo cuique proboque laudabilis es. Proinde cassas
dehinc seclude formidines, & indulge stilo, ut sæpè
prodaris. Cerrè aliquod didascalicum seu protrepti-
cum nostro quoque nomini carmen adiudica. Fac pe-
riculum silentij mei, quod etsi tibi exhibere opto, ta-
men spondere non audeo. Novi ego, quæ sit prurigo
emittendi operis, quod d probaris. Nam quodam pa-
cto societatem laudis affectat, qui aliena benè dicta
primus enunciat. Ea propter in comœdijs summam
quidem gloriam scriptores tulerunt: Roscio tamen
atque Ambivio, cæterisque actoribus fama non de-
fuit. Ergo tali negotio expende ocium tuum, & novis
voluminibus jeiunia nostra sustenta. Quod si iactan-
tiæ fugax garrulum indicem pertimescis, præsta etiam
silentium mihi, ut tutò simulcra esse nostra, quæ scri-
pseris. Vale.

EPIST. XXXII.

AUSONIUS SYMMACHO.

e Ita libb.
vett.

f Sic ed. Scip.

MODO intelligo, quàm mellea res sit oratio, quàm
delenifica, & quàm suada facundia. Persuasisti
mihi, quòd epistola mea apud Capuam tibi reddita
concinatio inhumana non esset. Sed hoc non diutius, quàm
dum paginam tuam legi, qua me blanditijs inhiantem suis,
veluti succo nectaris delibuta e perducit. Vbi enim char-
tulam pono, & me ipsum interrogo: tum absinthium me-
rum respicit, & circumlita melle pocula deprehendo. Si
verò, id quod sapere facio, ad epistolam tuam redij, rursus illi-
cior; & f retrorsum ille suavissimus, ille floridus tui sermo-
nis afflatus, deposità lectione vanescit, & testimonij pon-
dus

dus prohibet inesse dulcedini. Hoc me velut aërius bractea
 fucus, aut picta nebula, non longius, quam dum videtur,
 oblectat, Chamaleontis bestiola vice, quæ de subiectis sumit
 colorem. Aliud sentio ex epistolâ tuâ, aliud ex conscientia
 meâ. Et tu me audes facundissimorum hominum
 laude dignari? tu, inquam, mihi ista, qui te ultrâ e-
 mendationem omnium protulisti. Haud quisquam ita ni-
 tet, ut comparatus tibi non sordeat, Quis ita Æsopi vengu-
 statem, quis sophisticas a Socratis conclusiones, quis enthy-
 memata Demosthenis, aut opulentiam Tullianam, aut
 proprietatem nostri Maronis accedat? Quis ita affectet sin-
 gula, ut tu imples omnia? Quid enim aliud es, quam ex
 omni bonarum artium ingenio collecta perfectio? Hac, do-
 mine mi, fili Symmache, non vereor, ne in te blandius dicta
 videantur esse, quam verius. Et expertus es fidem mea
 mentis atque dictorum, cum in Comitatu degimus ambo,
 avo disparti: Vbi tu veteris militia premia tyro meruisti,
 ego tyrocinium iam veteranus exercui. In Comitatu tibi
 verus fui: nedum me peregrè existimes composita fabulari.
 In Comitatu, inquam, qui frontes hominum aperit, mentes
 tegit, b me tibi & parente, & amico, & siquid utroq; cha-
 rius est, chariorem fuisse sensisti. Sed abeamus ab his, ne ist-
 hac commemoratio ad illam Sostia formidinem videatur
 accedere, Illud quod poenè præterij, quâ affectatione addidi-
 sti, ut didascalicum aliquod opusculum, aut sermonem pro-
 trepticum mitterem? Ego te docebo docendus adhuc, si es
 sem id atatis, ut discerem? aut ego te vegetum & alacrem
 commovebo? Eadem operâ & Musas hortabor, ut canant;
 & maria ut effluent; & auræ ut vigeant; & ignes ut ca-
 leant admonebo: & si quid in vitis quoq; nobis natura sit,
 superfluum instigator agitato. Satis est unius erroris, quod
 aliquid meorum me c prænitente vulgatum est, quod bona
 fortuna in manus amicorum incidit. Nam si contrâ eve-
 nisset, nec tu mihi persuaderes, placere me posse. Hac ad lit-
 teras tuas responsa sint. Cætera quæ noscere aves, compen-
 difaciam: sic iam quoq; longa est epistola. Iulianum tamen
 familiarem domus nostra, si quid de nobis percontandum

a Ita Lect.

b Sic rectè ad.
Sciop.c Sic Ms.
Püh.

arbitraris, tibi allego: simul admoneo, ut cum causam eius adventus agnoveris, iuves studium, quod ex parte fovisti. Vale.

EPIST. XXXIII.

SYMMACHUS AUSONIO.

a Vide Plant
Capt. 1. 1 v.
12.

b h. e. Claudi-
cet, deficiat.
Sic Mss. Gif.
Bertin. Fuld.
vide Ind.

c Ita rectifi-
cè coniecit
Sciop. Nam
sic etiam Sal-
lust. loquitur.

AIUNT cochleas, a cum sitiunt aëris, atque il-
lis de cœlo nihil liquitur, succo proprio victita-
re. Eares mihi usu venit, qui defertus eloquij tui pa-
stu, meo adhuc rore sustentor. Diu scribendi operam
protulisti, & vereor, ne fortè in nos parentis *b* claudat
affectio. *e* Si falsum me opinio habet, facito cæteris
negotiis tuis respondendi cura prævortat. Vale.

EPIST. XXXIV.

SYMMACHIUS AUSONIO.

PLENUM laboris negocium gero, qui compellere
toties tacitum persevero. Contrà nisi instare per-
go, atque exsculpere à te aliquid litterarum, gliscet
oblivio. Sive igitur hoc officium meum sedulum ju-
dicas, seu molestum; fiat sententia, honorem suum ce-
lebrem præstare colloquii: adèd mihi veteris in te a-
moris nulla discessio est. Et meritò. nam amicitix ope-
ram nusquam locavi æquè benè. Propterea silentium
tuum conqueror. Facit enim tenerior affectio, ut sit
querela proclivior. Mollis est animus diligentis; & ad
omnem sensum doloris argutus. Si negligentius tra-
ctes, citò marcet, ut rosa: si durius teneas, liver ut lilia.
Legisse memini: vultu etiam sæpè lædi pietatem. Quid
ille tam serius arbiter super continuo silentio ac dissi-
mulato scribendi munere censuisset? Tecum hæc pen-
sus æstimabis. Mihi religio fuit, tegere, quæ do-
leat. Nam ut in te animi usque pen-
deo; ita opere maximo usuram tuæ
unanimitatis expecto,
Vale.

EPIST.

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS AUSONIO.

DIU in Campaniæ secessibus ociatus, a occasione carni scriptio num. Ided paulisper sermonis mei circa te munus intepuit. Sed ubi in patriam pedem retuli, antiqua mihi fuit instaurandi officij diligentia. Ergo debito honore salutationis te impero, utrumque deposcens: ut & silentio superiori venia justa præstetur, & præsentii obsequio vicissitudo respondeat. Vale.

a Sic corrigendum ductu vet. cod.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS AUSONIO.

INTERPELLO occupationes assiduitate colloquij. Nam & ipse huiusmodi pascor officio, & peregrinationem tuam talibus solatijs credo recreari. Tuas autem litteras vicissim expecto, non exigo. Iniurium quippe est, magnoperè flagitare, quod speres, ne quod est voluntarium, videatur exortum. Sanè fratri meo Innocetio gratulor, amicitias tuas, priusquàm scriberem, contigisse: quia facilius mihi cœpit esse eius commendatio, quem probasti, quàm fuisset incogniti. Itaq; hoc unum beneficij b exoptulo, ut qui sui emendatione jam nititur, testimonij nostri gratiâ cumulatius diligatur. Vale.

b Sic non male editum.

EPIST. XXXVII.

SYMMACHUS AUSONIO.

NON siustrâ prædicant: mentes hominum nitere liquido die, coactâ nube flaccescere. Meus animus fidem facit exemplo. Nam quotiens tibi scribo, c ex sententiâ usus verborum suppetit, quorum aliàs supellex mihi deficit. Quippe latitia loquax res est, atque ostentatrix sui: aded magnæ parti hominum ab hoc morbo nulla cautio est. Patere igitur, quæ ad laudes tuas pertinent, obloquentem, vir quantum est ho-

c Sic dicitur
Xos legunt
Mss. Bertin.
& Vat.

a Ita in omnibus libb. Mss.
b Sic Ms. Bert.
c Ita rectè emend. Sciop.
d Sic Lect. benè.

minum in terris spectatissime; qui ex summis copijs vigiliam pro meis rebus anniteris, & a amicitiam stabili diligentia perseveras. Si fides seria cuiquam fuit, tibi puto esse: quam plerique verbo ostentant, b opere deserunt: quod genus nulli rei est, nisi ad loquendum. Meritò processus tuos in meo ære duco: quando juxta magæ curæ sum tibi, atque cum maximè fui. Superest tamen aliquid, quod huic in me studio adjici velim. Nolo memineris, quòd aliquando animo tuo succensui. Amor fiduciam nutrit. Quid tam liberum, quàm amicitia? Negocijs plerumq; apposita est expostulatio sine labe concordia. Ita verum est, quòd hodie tibi gratias ago, ut illud non potuerim dissimulare, quòd dolui. c Casà fide sunt, qui jugiter blandiuntur. Sed quid diutius ea retexo, quorum te oblivisci volo? Esto, d ut es, benignà in me voluntate: quod ego sperandum magis à te sentio, quàm petendum. Vale.

EPIST. XXXVIII.

SYMMACHUS AUSONIO.

e Sic rectè leg. nihil, mandandum.
f Ita omnes Mss. ex Genio latini sermonis.

fn/c

Falso creditur, judicij nesciam esse fortunam. Illa verò & præteritorum e memor, & præsentium diligens, & prudens futuri, tibi rependit, quicquid cæteris præstitit. Non ergò vana, neque erratica est: à quâ scimus alios doctum cœpisse, te præmium. Quis tibi honoris nostri (inquies) fecit indicium? Celebritas famæ, cui justa narranti statim creditur. An operirer super hoc tuas litteras, quas verecundia differebat? Minime: siquidem difficilis est patientia gaudiorum, Fungor igitur, ut vides, partibus tuis, & quæ debui cognoscere, malui quodammodo nunciare. Sed nolo ista properatio litterarum mearum tuum minus impediatur. Scire me, quod nunc scribo, dissimula, & tribue quasi novum nuncium, f quem ego gratulabor iteratum. Vale.

EPIST. XXXIX.

SYMMACHI AUSONIO.

SCIO quidem litteras meas tibi serò reddendas, vel propter occupationes, quæ te in procinctu aliquantisper tenebunt, vel quod frater meus Gorgonius, admirator virtutum tuarum, diutinæ apud Picētes indulgebis quieti. *a* Ut ut est tamen ista conditio, supersedendum officio non putavi. Fors fuit, an hæc maturè in manus tuas scripta sint ventura. Ego tamen quantum per commeantes licebit, iusti muneris operam non reparcam. Vale.

*a Ita bene
Mercurus.*

EPIST. XL.

SYMMACHUS AUSONIO.

NON novum aut incognitum, sed compertum jam fide & sedulitate militiæ, sanctum Victorē amicum meum promptus commendator insinuo, quē ad hoc ævi nulla actuum culpa fuscavit; sed fortunæ licentia (interdum optimos decolorans) spes eius paulisper infregit, quas in integrum sæculi beatitudo restituet, si innocentiam supplicis secundo favore respexeris. Vale.

EPIST. XLI.

SYMMACHUS AUSONIO.

FACIO rem, cum tuis moribus, *b* tum meo studio congruentem, ut præstantissimo viro amicitias optimi cuiusque conciliem: velut nunc tibi à me traditur philosophiæ Candidatus, cuius pudorem, vel prima facies, cætera bona lōgus usus expediet. Hunc ego abs te nollem diligi, nī mereretur probari. Sed si benè æstimo, actutum merebitur, *c* atque idèò diligenter de hoc nihil amplius oro. Neque enim præiudicio meo debet astringi, cuius expecto iudicium. Illud te potius oratum volo, ut *d* nostri diligentiam perseveres. Quod cum efflagito, vereor ne me injurium putes,

b Sic vulg.

*c Sic Ms.
Cuius.*

*d Ita bene est
Sciop.*

qui à repostulem, quod spontè præstaturus es. Vale.

EPIST. XLII.

SYMMACHVS AUSONIO.

COMPENSASTI longum silentium geminâ
 scriptione. Pariter enim binas litteras præbuiſti,
 desiderium meum officio largiore complexus. Ex quo
 adverti, non voluntatem tibi hæcenus, sed baiulum
 defuisse. Neque enim aliter potuisset accedere, ut me
 tam diu sermonis tui honore fraudares. Meritò apud
 nos indies singulos tui cultus augeſcit, & justo cu-
 mulo crescit affectio. Namque ita usu comparatum
 videmus, ut amicitia benè locata, experiundo quoti-
 diè *a* provehatur. Sed de istâ parte verbis superseden-
 dum est. Neque enim me oportet dicere, quæ te malo
 sentire. Comperi sanè ex litteris tuis, quanto pere pu-
 blici muneris absolutionem requiras, & stupere me fa-
 teor tantum tibi administrationis eius esse fastidium,
 cui fructus *b* optabiles omnium amor sponder. An
 est aliquid tenacius gloriâ, *c* quæ laudem adjicit vo-
 luptati? sed tamen *d* cura non deerit, ut potiaris: tu
 tantum peregrinationem solare justo amore provin-
 ciæ. Vale.

a Sic benè
 Grut.

b Ita ad sen-
 sum Sciop.

c Ita Sciop. &
 Sirmond.

d h. e. curabo
 tamen, ut mu-
 nere absolu-
 tu.

EPIST. XLIII.

SYMMACHVS AUSONIO.

VETUS sententia est: Artes honore nutriri. Eam
 nostræ ætatis usus confirmavit. Nemo enim
 belli notus, aut domi clarus, exfortem præmij sensit
 industriam. Ita quum dignis fructus tribuitur, eandem
 viam capescentibus spes paratur. Glisco igitur gau-
 dio, cum propter alios, quibus fortunam sollers vita
 conciliat, tum maximè Juliani fratris mei gratiâ, quæ
 sic à te diligi volo, ut probari posse confido. Scis nem-
 pè in illo forensi pulvere, quàm rara *e* cognatio sit fa-
 cundioris & boni pectoris: dum aut modestum inge-
 nium verecundiâ *f* contrahitur, aut successu eloquens
 info-

e Ita rectè e-
 didit Iuretus,
 & Sciop.

f Sic Lest.

insolefcit. Hæc in meo familiari ac neceffario eâ fo-
 cierate viguerunt, ut neque obiectu pudoris areret, nec
 cum detrimento frontis afflueret. Nunquam in mer-
 cedem ornamenta linguæ corruptit | Merito ac fortu-
 nis tenuis, opulentiam fide, quæftum laude mutavit.
 Hunc tibi in manum vel magis in animum libens tra-
 do. Nam mihi fumma curatio eft, a ut amicitiam a Ita Ms. Gif.
 tuam boni uberent. Te quoque idem velle, habeo cõ & Vulg.
 pertum. Semper enim natura gaudet æqualibus, & fa-
 miliare fibi eft omne, quod fimile eft. Sed ne prolixo
 testimonio fufpicionem b laudatoris incurram, quæfo b Sic Ms. &
 ipfe de eo iudices examine penfio. Ita quum illius VVovv. ac
 institutum probaveris, periculum iudicij mei feceris. Sciop. editio.
 Vale.

EPIST. XLIV.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

MERETUR indulgentia in metua, ut ea, quæ
 proximè laudi mihi fuerunt, clam te esse non
 patiar. Credo indicium feciffe tibi famam, quòd Pa-
 rentem meum ruri atque in fecellu amiffæ domûs in-
 juriam decoquentem, frequentibus fuffragijs, deni-
 que oratoribus miffis, novo honore Senatus accive-
 rit. Quâ causâ ubi primum facultatem loquendi apud
 collegas attulit dies, egit ille Senatui gratias, eâ facun-
 diæ gravitate, quâ notus eft. Calendæ tunc erant, qui-
 bus annus aperitur. Brevi intervallo cum familiaris
 mei Trigeti filio Prætorio Candidato actionis ope-
 ram fpondiffem, animum religio convenit, ut
 occasione deftinati officij obirem munus adhuc à me
 patri debitum, fed, ut dixi, ab illo Senatui jam folutum.
 Ergò ad quintum Idus Januarij verba feci in ampliffi-
 mo Ordine: quæ ubi in manus tuas venerint, ex tuo
 animo conjicies iudicia cæterorum. Ego fub incerto
 examinis tui, aliorum fententias occultendas
 putavi, ne te præiudicio tanti Ordinis vi-
 derer urgere. Vale.

SYMMACHUS AGORIO PRÆTEXTATO.

AUCTUS sum gaudio, quòd valetudo tecum re-
vertit in gratiam. Nam semper incolumitas tua
voti mei summa est. Nunc si Dijs volentibus reconci-
liatæ vires animi tui integraverunt vigorem, facito e-
pistolæ tuæ *a* multijugis paginis augeantur. Odi par-
simoniam verborum bonorum. Scribendi quippe bre-
vitas magis fastidio, quàm officio proxima est. Nolo
litteras de summo ore stillantes. Illas peto, quæ arcesce-
re nesciunt, quæ ex intimo pectoris fonte promuntur.
Memini brevitatem Spartanam laudi quondam fuisse.
Sed ego tecum Romanis legibus ago, & si ita vis, At-
ticis: quibus tantum decus à facundiâ fuit, ut mihi vi-
deantur Lacones metu collationis in diversum studia
destinasse. Vellem plura; sed tuo modo compungen-
dus es. Simul cautio est, ne te sermo multus offendat.
Initiuto igitur meo calcem pono, dum tuo *b* pareo.
Quâ ex re intelligis, eò te invidiæ & conditionis ad-
ductum, quasi à me pauca scribi velis, nisi multa re-
scripseris. Vale.

a Sic v. cod.*b* Ita bene
vulg.

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS AGORIO PRÆTEXTATO.

c Frater.

POTUI facere scripta compendij, cum tibi *c* ger-
manus meus verbis suis uberius satisfacturus vi-
deretur, quàm ego meis literis. Sed in majore lucro
officia honesta, quàm ocia muta ponenda sunt. Ergò
neque tacito opus est, ut honor amicitiae mihi feratur
accepto; neque omnia mandanda sunt literis, ut illi
aliquid ad narrandum relinquatur. Accipe tamen re-
rum capita, & summas negotiorum, quibus frater ad-
monitus, quæsita latus exsequatur. Convenit inter
sacerdotes, ut in custodiam civium publico obsequio
traderemus cutam Deorum. Benignitas enim superio-
ris, nisi cultu teneatur, amittitur. Ergò multo tantò
orna-

otnator, quàm solebat, cœlestis factus est honor. Expectare mihi videris omnia, quæ supersunt. Titianus meus fungetur indicium, cui indulgentius narrandi quod velis, opera legata est. Edictum Principum, nisi jam notum est, idem tibi assertore expediet. Statuas etiam recepistis iisdem pænè populi acclamationibus, quibus amiseratis. *a* Rides? & libet rideas affatim. plura desino, ne qui strictim meliora detextui, in minoribus videar immorari. Vale.

a Sic ed Tur.

EPIST. XLVII.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

SILENTII nostri ratio diversa est, sed unus effectus. Me impedit Pontificalis officii cura, *b* te Baiani ocij negligentia. Neque enim minùs residem facit remissio animi, quàm occupatio. Nec mirum, si te illa *c* ora totum sibi vendicat; cùm ipsum Annibalem fides certa sit bello invictum manus dedisse Campaniæ. Non illius cœli aut soli illecebram retinax adventarum lotos æquaverit, & Suada Circæ pocula, & d triticinum semivolucrum puellarum. Neq; ego te pingues ferias agere contendo, aut virtutem puto fregisse delicijs. Sed dum *e* tibi legis, tibi scribis, & urbanarum rerù fessus ingentè animum solitudine domas, amicitiarum munia nullus exsequeris. Quin arripis stilum, nostræq; inte affectioni honorem mutuum facis? Nisi mavis auctoritatem Pontificis experiri. Multa nobis in Collegio deliberanda sunt. Quis tibi has inducias publici muneris dedit? Senties jus sacerdotis, nisi impleveris jus amici. Vale.

b Sic Ms. Cuiac. & ed. Sciop.

c Scil. Baiana vulg. orationem.

d Ita ed. Sciop. h. e. tres Sirenes.

e Sic Ms. Fuld.

EPIST. XLVIII.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

DU boni, quàm nihil homini tutù atq; exploratù est! Certè levadi animi causâ Baias cõcesseratis.

Quis

Quis oculus fascinauit destinatam quietem? Paulina ergo cura communis extremum salutis accesserat. An veter pro illâ tantus est metus, ut omne eius incommodum periculi instar habeatur? Quicquid horum est, spectari animo licet, quas ærumnas dierum, quas noctium vigiliâs duxeritis. Sic nati sumus, ut sæpius adversa fungamur. Fugiunt voluptates, & bonæ cuiusque rei tam brevis usus, quàm levis sensus est. Verùm hæc Philosophorum disputationibus relinquuntur. Nunchabitum lætiorum mentibus suadeamus, quando Paulinæ nostræ valetudinem rursus locavit in solido pax Deorum. Vale.

EPIST. XLIX.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

QVÆRIS ut civis ad bonum commune genitus, quid super rebus anxius vero proximum nunciatur. Certis indicibus secunda cognovimus. Dehinc multi silentij suspicio sollicitis rumoribus locum fecit. Sed mihi opinionum talium, quæ sine auctore prodeunt, nulla curatio est. Impendit angor animi, quod sacrificijs multiplicibus, & per singulas potestates sæpè repetitis, necdum publico nomine Spoletinum piatur ostentum. Nam & Jovem vix propitiavit octava mactatio, & Fortunæ Publicæ multijugis hostijs nequicquam undecimus honor factus est. Quo loci sumus, intelligis. Nunc sententia est, in cæterum vo-
collegas. Curabo scias, si quid remedia divina promoverunt. Vale

EPIST. L.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

EGO *b* quidem securus amicitia æqui bonique facio, si quid in me ab amante peccatur. Sed tuos mores, quibus nihil defuit ad laudem, decet officij negligentia. Queri me opinaris, quod nihil scribas: & tefellere mendacium paras, quia te aliquid scripisse meministi.

a Ita Cod.
Colv. & ed.
Sciop.

b Ita ed.
Sciop.

ministi. Ego verò minimum animi angerer, si taceres, *a* prætut hoc est, quòd mihi & patri unas atq; eas oppidò breves litteras detulisti. Ita tibi ambo digni singulis paginis non videmur? Tui, inquires, honoris interfuit, ut jungereris parenti. Alia sunt, quæ cum illo nobis vel communia opto, vel paria. amor mihi meo nomine deferatur. Abstine igitur epistolis, quæ sunt instar Edicti. Faceſſat omne *b* fastidium, ex quo nascitur cura compendij. Sed lögum de his loqui cautio est, ne tibi molestior sit *p*lixitas querelæ nostræ, quàm mihi brevitatis epistolæ tuæ. Quod superest, Deos quaeso, ut nos plenus gaudij quamprimùm revisas. Facile erit, angustiam scriptorum tuorum multiloquio repensare. Vale.

a Ita Ms.
Fuld. Vide
Ind.

b Sic Ms.
Pith.
& Fuld.

EPIST. LI.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

STATUERAMUS in externis adhuc morari; sed labantis patriæ nuncius destinata mutavit; cùm mihi in communibus malis *c* decolor videretur securitas mea. Ad hoc sacri Pontificalis administratio curam de me & officium *d* statim mensis exigit. Neque enim fert animus in tantâ sacerdotum negligentia sufficere collegam. Fuit hæc olim simplex divinæ rei delegatio. Nunc aris deesse Romanos genus est ambiendi. Vos Hetruria quousque retinebit? Iam querimur, esse aliquid, quod tamdiu civibus præferatur. Sit licet ruris status mitior, non potest benè deſrui ocio, qui suis absentibus timet. Vale.

c Est qui de-
collare legit,
h. e. non suc-
cessura.
d Ita Ms.
Cuiac. &
Fuld.

EPIST. LII.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

ORATIONEM meam tibi esse complacitam, nihilo sequius gaudeo, quàm quòd eam secunda existimatione pars *e* melior humani generis Senatus audivit. Adjecisti sacramenti pondus; & in bona verba jura-

a Sic Ms.
Pith. Colu.
Gif. ed. Sciop.
b Ita bene
Sciop.

jurasti: ut qui scires in suspicionem gratiæ venire amantium iudicata. Nam ubi certa est amicitia, ibi fides a laudis incertior. Ergo securus examinis tui nihil moror sententias cæterorum. *b* Quid si affuisses tam bonæ voluntatis auditor, nã ego digito, ut aiunt, supera convexa tetigissem. Erit alias fortasse nobis optatior præsentia tuæ copia. Nunc testimonio epistolæ tuæ fruimur: tunc adjumento favoris utemur. Vale.

EPIST. LIII.

SYMMACHUS AGORIO PRAETEXTATO.

c Sic ex Mss.
Pith. & Sciop.

d Ita cum
Lectio leg.

e Sic rectè
vulg.
f Ita Mod. ex
Ms. Fuld.
continuare,
est concurrere,
sequi, conveni-
re, commitari.

O CIO & venatibus *c* gloriare. Est hæc quidem jucunda jactatio, sed ludo magis à te prolata, quam serid. Nam remissa tempora & ab negocijs publicis feriata, libris veterum ruminandis libenter expendis. Alijs igitur dabis verba, qui te congressu *d* primore non moverunt. Ego actus, quos pernox & perditus *e* tibi curæ habes, tum cotidiana ingenij tui pabula de litterarum, quas mihi tribuis, sapore coniecto. Nisi fortè in sylvis *f* Apollinen continuaris, ut ille pastor Hesiodus, quem poëtica lauru Camœnalis familia coronavit. Nam unde est hæc in epistolis tuis sensuum novitas, verborum vetustas, si tantum nodosa retia, vel pennarum formidines, & sagaces canes, omnemque rem venaticam meliorum oblitus affectas? Quare cum scribis, memento facundiæ tuæ modum ponere. Rustica sũnt, & inculta, quæ loqueris, ut venator esse credaris. Vale.

EPIST. LIV.

SYMMACHUS AGORIO PRAETEXTATO.

MÆSTITIÆ mea solatium grande tribuisti. Nam ut dudum tibi fama fecit indicium, fratris obitu vulneratus, continuo animi dolore discrucior. Non mediocre tamen inter præsentis curas levamen accepi, quòd te comperi secundum communia optata

optata salvere. Superest, ut istiusmodi officijs frequen-
tem operam digneris impendere, quæ perspicis me-
dicinam quandam infortunij & mœoris afferre. Vale.

EPIST. LV.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

SCIO germani amoris esse, quod suades. Sed re-
conciliatio eum requirit auctorem, quem habuit
injusta dissensio a principem: ne noxam meruisse vi-
deatur, qui abjuratas amicitias, quasi nihil passus, af-
fectat. Quare oblatam concordiam non refuto. Se-
questra tâ consideratione fortunæ, redeat in gratiam,
qui movit offensam. Tibi pro nostrâ amicitia satis
gratulor, cuius labor salutis publicæ commodabit: de
quo interim parcius loquar. Res enim, quæ ad omnes
pertinet, nunquam uno teste contenta est: & mihi ma-
gnopere convenit, ita meminisse gloriæ tuæ, ne vere-
cundiæ oblitus existimer. Vale.

a Ita & Sciop.

EPIST. LVI.

SYMMACHVS PROBO.

ET tibi publicis negocijs occupato, breves litteræ
demunt fastidium lectionis, & mei officij assidui-
tas, quicquid scribendum videbatur, exhaustit. Meritò
salutatione libatâ, b frugi epistolam necessario strin-
go compendio. Alia est enim protestatio amoris, alia
linguæ ostentatio: atq; idè antiquior mihi fuit obse-
quendi opera, quàm loquendi. Copiosi videbimur, si
abundè seduli judicemur. Vale.

b Ita Iuv. ed.
& Sciop.

EPIST. LVII.

SYMMACHVS PROBO.

IN præsentia quantum satis visum est amicitia munerandæ, cum tuas occupationes, tum festinationè
tabellarij contempletus, exhibeo. Aliàs mihi & usus
venia, & cura non deerit epistolæ longioris, Dij modò
optata fortunent, salutem Reip. in solido locent! Tum
volun-

a Ita Ms. Gif. a voluntas promptior erit, & ad scribēda, quæ libenter accipias; & ad legenda, quæ animo vacante rescripseris. Vale.

EPIST. LVIII.

SYMMACHVS PROBO.

AB

b Sic coniecit
Grut. & probant
Lect.

Sciop.

c Ita ed. Iur.

d Sic Lect.

e Ita ex Mss.
correxit Sciop.

SIT tibi animus æquus, & patiens muneris imperati. Sæpè usu venit, ut in secundos labores virtus probata reparetur. *b* Quid? tui? libenter C. Atilio factū putas? quòd fascib⁹ aratra mutavit, & in medio sementis opere anhelos boves statuit rusticus? *c* Quisquis bonæ fragis est, in publicum commodum vindicatur. Pone illas interim cogitationes felicitis ocij tui? *d* Quàm benè urbana opera novis fastigiis excitabam? Vbi ager noster? vel ille autumnò omnis copix ferax, vel ille hyeme aprieus, *e* aut qui vere anni primas rofas humo exiit, aut qui sub æstivo sole de nemore & fonte frigidit? Sed quid à proposito excidi? Dum medicinam facio querelis tuis, ultrò desideranda suggesti. Esto, vt es, curarum omnium tolerans, & debitam operam solve Principibus, qui rationem magis meriti tui, quàm voluntatis habuerint. Vale.

EPIST. LIX.

SYMMACHVS PROBO.

e Sic Ms.
Fuld. &
Lect.

f Ita Ms.

Fuld. & Mod.

quia Probus

revera fuit

maximus &

omnium Ro-

manorum di-

tissimus &

nobilissimus.

g Sic ex genio

Symmachi e-

mmendat Sciop.

h Ita bene ed.

Sciop.

MONES amicitix bonum scriptis frequentibus excolamus. Placet hortatio *e* invitatrix religionis. Et, ut verum fatear, decus mihi est hæc tua voluntas, Amor enim *f* maximi plus requirit. Sed quod ais, me potius, qui sim vacuus publicæ rei, istiusmodi vigiliam debere sortiri, æquum esse dissentio. Jamprimum quòd homo licentis ocij scrutari vices commentium non laboro: tuus honor vècturam litteris nisi invenit, facit. Dehinc quòd mihi incers desuetudo oblimat ingenium. Tibi impigro iamdiu *g* negotii levatur usus loquendi. Ergò quo tu ad scribendum *h* maior copiâ, hoc ego dignior venia raritatis

ris. *a* Satisne videor his causis munitus in posterum? *a Sic & Sciop. ex correctione Letij.*
 Memineris volo, quicquid à me sermonis acceperis, obsequij esse, non ocij Vale.

EPIST. LX.

SYMMACHUS PROBO.

SCIO te non fortunarum habere dilectum, sed mentorum Romanus familiaris meus aulicis etiam nunc pareo officijs, utpote facti administer ærarij. Sed instrumenta probitatis sub usu honoris excoluit. Quare dignitas illa est promiscua cum plurimis, honestas æqua cum paucis. Quod eò memorandum putavi, ut à te quoq; pro ratione vitæ, non pro gradu militiæ censeatur. Fac periculum maximis in negotijs; fac in serijs remissivæ. Reperies hominis tectam fidem, patentem religionem, prudentiam liberam, verecundiam liberalem. Cui ego propterea factum volo, ut mei testimonij fides clareat, & tibi amicus limatæ probitatis accedat. Vale.

EPIST. LXI.

SYMMACHUS PROBO.

AIs te multijugis necessitatibus impediri, quominus gnæviter amicorum charissimos alloquaris. Notæ rei cesset assertio. Nam & qui procul absumus, curas ac vigilias tuas communis patriæ copijs & satietate sentimus. Mutasti igitur officium, non negasti. Antiquior enim tibi fuit, ut esse debuit, salus civium, quàm salutatio. Nunc sanè & desideramus & exposcimus tuas litteras, largiter congestâ fruge in proximæ hyemis impendium: quanquam scio necdum tibi hanc partem nimis tutam videri. Nunquam enim est securus amor patriæ: & quamvis magna remedia conquirat, semper illud putat imminere, quod *b* timuit. Vale.

* * *

D

EPIST.

b Ita ed. Tur.
 & Sirmen-
 dus.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

a Sic Ms. Gif. Al. Superpingo. Superpingere, est subdere.

BONAE spei plenus, postquam mihi adventus vestri fecistis indicium, calcar quoddam a suppingo propterantibus; & in eam rem tuum munus imploro, ut parentum studia hortator acceleres. Stabit apud me memoria beneficij tui, nec unquam tacita erit; si fratrum delegata curaveris Vale.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

LONGUM loquantur pro incognitis aut alienis verba facturi. Mihi hæc opera definenda est, cum litteras nostras Saturus frater cõmunis accipiat, quas non comendationi eius præstiti, sed nostro circa vos amore functus emisi. Vale.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

b Ita emendandum ex Ms. Cuiac. vide infr. lib. 7. Ep. 51. c Sic bene ed. Sciop. al. quot.

d Ita Ms. Gif. e Sic Sciop. f Ita Ms. Gif. & similiter loquitur infr. lib. 4. Ep. 66.

COMMENDARI *b* à me Episcopũ forrè mire-
ris. Causa istud nõ secta persuasit. Nam Clemens
boni viri functus officium, Casarèam, quæ illi patria
est, conciliatã maximorum Principum pace, tutatus
est. Fando acceperas, rebellionẽ barbaricã *e* quod auri,
quod argenti, privati aut publici, sacri & profani, Mau-
ritaniæ fuit direptione hostium lancinatum. Evenit eã
tempestate, ut etiam *d* filci depositum belli jure rape-
retur: quod à summatibus civitatis, quos reliquos fu-
ga fecerat, jus ararij reposcebat. Misera & acerba con-
ditio, *e* nisi tristitia temporum Clementis curam *f*
movisset; quem ego non minùs famæ sæculi, quàm ci-
vium securitati commodasse dixerim. Quid enim præ-
ter invidiam referret ararium, si opes ab inopi Curiã
poscerentur? Habes ordinem rei. Quod restat e-
nitere, ut tui aspiratio vela faciat
impetratis. Vale.

EPIST.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

SCIRE postulas, quid de laceffentibus sentiamus,
 Nolo consilium succensentis expectes. Neque in
 in eius noxam labores, quem vides abundare peccatis.
 Ipse causas dabit, quas non videaris optasse. Sed de il-
 lo satis habeo dictum. Veniam quò me ducit affectio.
 Immane quantum à litteris desidetis, *a* neque merui-
 tis, ne vos talione silentij mordeamus. Quid hycms fa-
 ciet, quæ terrâ & mari morabitur commearus? *b* Co-
 gitate vestri officij necessitatem, nostræ sollicitudinis
 vicem, eamque arripite diligentiam, quam de nobis
 mutuo flagitatis. Vale.

*a Ita Lect.**b Sic Ms.**Gif. & Lect.*

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI

GELASIUS, *c* cui factū volo, imperialis domus
 curam recepit, quod negociū ei aliquid dignita-
 tis attulit, etsi plus habet honoris in moribus. Medici-
 nam cum primis nostræ ætatis exercuit. Inde est illi via
 facta meritorum. Nam summates aulæ, *d* quibus ju-
 vandâ salute profuerat, testes potius habuit, quàm pa-
 tronos. Absit, ut tibi veniat usus artis eius, cum cætera
 honestamenta sanctissimi viri possint pro illo ferre suf-
 fragium. Ergo ama Gelasium, mihi jamdudum placi-
 tum, tibi me spondente placiturum. Vale.

*c Sic retinen-
dum: ex Mss.
Al: fautum,
vulg.**d Sic Mss.
Pith. Gif.
Fuld.*

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

COMMENDAREM tibi Anysium, laudabilem
 virum, nisi in mea *a* amicitiam te auctore venis-
 set. Quando igitur nihil est, quod illi meus sermo con-
 ciliet, beneficij loco habebò, si in eum sancti animi tui
 gliſcat affectio. Nam ubi amoris rudimenta præ-
 venta sunt; secundæ *e* gratiæ locus est, ut
 augmenta poscantur. Vale.

*e Sic. vet. ed.
Iureti.*

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

RUFUS Pontificalis Arcarius prosequitur apud te mandata collegii, cui præ ceteris retinendi Vaganensis saltus cura legata est. Effice, oro te, ut divinitus videatur oblatum tui honoris auxilium, & utriusque sacerdotii te antistitem recordare. Quicquid publicus vigor, aut privata poscit industria, & oratus exequere. Multum in gratiam tuam publica utilitas promovebit. Habes summam petitionis meæ. Singula autem tibi vel commonitorii series indicabit, vel Rufus expediet; cui maturum præstabis effectum, ut sequestratum paulisper officium regressus arripiat. Vale.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

POTUIT frater meus Acutianus suo nomine quod poscit, adipisci, ut qui sit nõ minùs tibi, quàm mihi familiaris. Sed interfuit officij mei, ut ei voluntariam operam commodarem. Juvat autem desiderium illius iustitia postulati. Nam germanos suos, Nichasium, & Rogatianum, negocium commune curantes, vel ad disceptionem Numidici Consularis remitti postulat, vel quod ei antiquius est, te potissimum Cognitore mavult quamprimùm molestiã litis absolvi. Quare si & illius apud te grande momentum est, & à legibus causa non discrepat, & interventus meus libram tui favoris inclinabit; b̄ anniti æquum est, ut optimo viro ex sententiã procedat optatum. Vale.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

FRATRUM nostrorum e Romani atque Magnilli petitio iusta est, quam prosequendam recepi; quib^o impendiò curæ est, ut homines Euticiæ clarissimæ feminae Judicum præsidio fulcianur. Intelligis eas esse

a Ita Ms.
Gif. & ed.
Sciop.

b Ms. Pith.
habet annui,

c Ita Lect.
vide lib. 2.
Ep. 20.

esse personas, quibus hæc gratia magis ex suo merito, quam ex meis litteris debeatur. Nec mireris, ipsos super eâ re *a* scribere noluisse, cum reverentia mei fecerit, ut nostro suffragio potius uterentur. Vale.

*a Sic Ms.
Gif. Lect. &
Sciop.*

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

CÆCILIANUM virum honestum, Laurentium Lavinatum defensorem susceptum commendat officium. Cui si nihil conciliationis cætera vitæ honestamenta præstarent, interventus meus gratiam tuam deberet acquirere. Ama ergò hominem placitum mihi, & *b* religiose civitatis commodis obsequentem. Amoris autem tui sumemus indicium, si eos quib^o negotium familiaritate mandavit, adjuveris. Vale.

*b Ita bene
Gru.*

EPIST. LXXII.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

AMICORUM desiderijs operam non negamus, dum justa credimus, quæ petuntur: ut nunc mihi usui venit, qui Bassum optimis viris complacitum, non putavi suffragio deserendum. Salvâ igitur meâ existimatione, qui bonis credidi, meritum tibi hominis dies longior indicabit. Mihi satis est, si illi primus aditus *c* spem dederit plenior. Vale.

*c Ita Ms.
Pith, vulg.*

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

QUANDO eam Dij potestatem tibi dederunt, ut amicis ac necessarijs meis usui esse possis; confido Romano optimo viro, quo cum mihi jamdiu familiaritas est, in tuo præsidio paratam bonæ spei copiam. Duabus enim commendationibus, quarum tibi antiqua cura est, adjuvatur, mei testimonij prærogativâ, & sui meriti conscientia. Nam sedulò audeo judicare, dignum esse, quem pensi habeas; & ne longum loquar,

D 3

cuius

cuius amicitia non gravêris. Spectata mihi est in eo quies animi, officij diligentia. Nemo in amicos fide utitur promptiore. Hæc ita esse, si quid mihi tribuis, velim credas. *a* Si hæret animus, hortor examines. Vale.

a Ita bene
Lect. Sciop.
Vulg. hæc
unde Grut.
adhuc.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS AGORIO PRAETEXTATO.

EST aliquid in querelis Falsgamiæ filiaæ meæ, quod mihi ex voto fateor accidisse. Nam nisi futuras sibi usui litteras poposcisset, ad scribendum defuisset occasio. Prælibo igitur salutationem, quæ meum spectat officium. Reliqua pars pagina ad causam clarissimæ fœminæ pertinebit, quæ sibi ab hominibus tuis nescio quid agrorum ereptum defset. Id ego loci & meriti tui conscius, servili ausu clam te opinor admissum; atque ided filiaæ meæ correctionis facilitatem sponondi, si ad te *b* familiaris conquestio genus iniuriæ pertulisset. Quæso igitur temeratae possessionis statum jubeas reformari. Si quid autem controversiæ est, in pignoris nostri differatur præsentiam, quæ securæ justitiæ tuæ recusat alios Cognitores. Vale.

b Sic vet. cod.
Iur.

EPIST. LXXV.

SYMMACHUS HESPERIO.

QUOTIENS viris militiæ notis testimonia deferuntur, decet operam verborum facere compendij, quia *c* nihil negocium est rebus cognitis immorari. Pro Cæsario nosti omnia facere, quæ probantur. Hunc ut pensi habeas, sperare magis debeo, quàm rogare. Si quid ultra expetis, in alias litteras conferemus. Nunc mihi multiloquio temperandum est, cum satisfactum esse videatur, & illius voluntati, & tuo honori, & meo muneri.

Vale.

c Sic omnes
libri Mss. Iur.
Cuiac. Gif.
Fuld. Bert.

EPIST.

EPIST. LXXVI.

SYMMACHUS HESPERIO.

NATURA rerum est, ut qui balbutiunt, plus loquantur: affectat enim copiam pudore defectus. Hoc exemplum *a* in me experit, cui magna scribendi *b* impatientia est, cum desit oratio. Duobus igitur pariter comitantibus, non putavi officio convenire, ut unis litteris *c* gemina expediretur occasio. Erit super hoc judicatio tua, garrulusne justius dicar, an sedulus. Vale.

EPIST. LXXVII.

SYMMACHUS HESPERIO.

AMICORUM orata curare bonae frugis officium est, praecipue si non refragetur aequitas postulatis. Quorsum spectet hoc *d* anteloquium breviter explicabo. Sabinianum clarissimum virum ita *e* magnifico, ut quos maxime colo. Huic per impressionem nequaquam patior fratris sui *f* liberis tutelae munus imponi. Duobus enim privilegijs amolitur injuriam, maturitate aevi, & numero filiorum. Ea res publicis signata monumentis, necdum a proposito obstinatione deducit pervicacem petitionem. Nunc quia secundante fortuna in te huius negocij spes recumbit; quaso ut ei virtute, quam celsus es, *g* factum velis; cui vel in meam gratiam praestandus est favor, vel ad tuam gloriam juris praerogativa servanda est. Vale.

EPIST. LXXVIII.

SYMMACHUS HESPERIO.

VNUS adhuc *h* superas ex summatibus litterarum, cui probari orationem meam laudis avarus *i* optarim. Res cecidit ex voto, *k* utor teste, quo volo. Iam mihi Comici adolescentis voce clamandum est; Quis me hodie fortunatior, venustatisque adeo plenior? Nisi forte amor mei stilum tuum coegit in gratia. Fit enim sapere, ut iudicij severitatem frangat affectio, &

a Ita bene Sciop. ex formula usitata Plauto, & Cicroni.

b Vulgata lectio comoda est.

c Grut corrigi silendi: ut loquatur Tacit. lib. 4. Ann. *c* Sic bene Ms. Pith. Vulg. expendetur.

d Ita Mss. *e* Sic Mss. *f* Ita Mss. Fuld. & Gif.

g Sic Mss. al. factum, ut supra Ep. 66.

h Sic Ms. Gif. *i* Ita ed. Sciop. *k* Sic Ms. Gif. Cuias.

amicorum facta dictaque eâ indulgentiâ censeamus, quâ plerumque singuli etiam vitia nostra diligimus. Sed hæc meritò dicerentur, nî tecum faceret existimatio optimatum, quibus sermo noster auditus est: non quò sententiæ tuæ ex aliorum consensu quæratur auctoritas; sed quia non patet suspicionibus iudicatum, à quo nemo dissentit. Videro ramen, utrum fides tua, an amor illas litteras scripserit. Mihi in alterutrâ conditione æquè summus honor: siue ita magnificè de me iudicas, ut gratificatus videaris: seu ita es mei diligens, ut sequius iudicare non possis. Vale.

EPIST. LXXIX.

SYMMACHUS HESPERIO

PRÆSUMPTUM aut compertum tenes, quanta sit mihi tuæ laudis antiquitas. Ea propter nihil fieri patior, quod actuum tuorum gratiam devenustet. Priscianus frater meus, cum primis philosophorum litteraturâ & honestate censendus, Senatu auctore salarij emolumenta consequitur. Super eius annonis dicitur orta dubitatio. Cui si nihil compendij optimarium voluntas ante tribuisset; eruditio tua fructum ferre deberet. Scis enim bonas artes honore nutrirî, atque hoc specimen esse florentis Reipublicæ, ut disciplinarum professoribus præmia opulenta pendantur. Quæso igitur, ne hac inquietudine, aut illius minuatut utilitas, aut amplissimo Ordini censendi auctoritas derogetur. Interest famæ & gloriæ tuæ, ut confirmandi magis, quàm negandi commodi causâ, de Philosophi salario a dubitasse videaris. Vale.

EPIST. LXXX.

SYMMACHUS HESPERIO.

EN tibi secundas litteras meas, & adhuc vicissitudo prioribus debetur. *b* Dices viandi negotio impeditam diu operam scriptionis, & alia forsân multa causabere. Ego pro tui amore hanc *c* veniam non gravabor.

a Ita Lect.
Ed. Sciop.

b Ita Lect.
Ed. Sciop.
c Sic Miss.
Gif. & Fuld.
h. e. nõ gravatè dabo.

vabor. Sed eodem amore postulo, ut cum erit ocium, mora necessarii silentij officio voluntario suppleatur. Vale.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHUS HESPERIO.

VITALIANUM clarissimum virum mei potius officij gratiâ, quàm in adiumentum suum credo litteras poposcisse. Nam cum ipsi ad promerendum tuum amorem nihil ultra possit accedere; id tantum videtur egisse, ut mihi ex munere conciliatio tui uberior proveniret. Cape igitur delibatam cursim salutationem: cui si facundiâ largiore responderis, in exemplum copiæ ingenij mei maciem provocabis. Vale.

EPIST. LXXXII.

SYMMACHUS HESPERIO.

SUM quidem silentij tui vehementer impatiens, quod genus querelæ amantibus familiare est. Sed proximis litteris *a* tuis desiderium meum expletum esse confiteor. Itaque habeo gratiam, multo quæ opere obsecro, scriptioni frequenter indulgeas. Hæc enim sola officia nullum faciunt de assiduitate fastidium. Vale.

*a Sic Mss.
Gif. VVovv.
ed. Sciop.
Lect.*

EPIST. LXXXIII.

SYMMACHUS HESPERIO.

RELIGIONIS indicium est, quod me taciturnitatis *b* incessis. Sed velim credas, infortunij fuisse non voluntatis, quod diu officio scriptiois abstinui. Nec puto ignorare te, *c* quatenus in nos fortuna sævicrit, quæ me amantissimo atq; optimo fratre privavit. Proinde, si dies longior sensum tanti doloris exemerit, familiaribus litteris solemnem cura præstabitur. Vale.

*b Sic Mss.
Pith. & Iur.
c Ita vet. cod.
Iur.*

* * *

D S

EPIST.

SYMMACHUS HESPERIO.

a Sic Ms.
Iur. Gif.
Fuld. Vatic.
Bertin.

b Ita idem
eodd. omnes.

QUOTIENS tua sumo colloquia, quædam ante oculos presentia tuæ imago versatur: atque idè uberiorem capid voluptatem, quod & tui officij, & mei meriti sentio vigere & monumentum. Sed ut prior circa me huius muneris diligentia perseveret, etiam ipse curam deferendi sermonis arripui, frequenter expertus dilectum religiosi animi incentivo vicissitudinis b provocari. Vale.

EPIST. LXXXV.

SYMMACHUS HESPERIO

c Ita omnes
Mss.

d Sic Ms.
Pith. Lect.
Ed. Sclop. Ita
loquitur infr.
Ep. 91.

TANDEM bonæ valetudinis e compos, quæ à me hucusque dissenferat, nunc te societate commoditatis impertio, quem præteritæ sollicitudinis participem habere vitavi: etsi scio ne illo quidem tempore, quo officium meum morbus d inhibebat, ab huiusmodi munere temperatum. Restat, ut servantiam vicissitudine munereris. Ea namque res & tuam curam probabit, & refectioi meæ adiumenta sufficiet. Vale.

EPIST. LXXXVI.

SYMMACHUS HESPERIO.

e Ita Ms. Iur.
f Sic Lect. ex
Ms. VVovv.

UTRUM Mediolani etiam nunc tibi posito pagina ista reddenda sit, in ambiguo colloco. Peccati tamen in amicitia e fidem credidi, si litteris f tuis mutuam honorem destitisssem. Nihil ergò cunctatus commisi eventui solemnem hanc & simplicem dictionem salutis, quæ si in manus venerit, fac oro, ut pervenisse litteras meas sermonis tui recursus ostédât. Vale.

EPIST. LXXXVII.

SYMMACHUS HESPERIO.

SIfacultas ad scribendum sæpè suppeteret, voluntas nunquam deesset officio. Huius rei evidens certuq; docu-

documentum est, quod ubi primum amici communis fida affulsit occasio, libens scribendi munus arripui. Intellexi enim jucundiores tibi fore litteras, a si has tibi familiarior tabellarius reddidisset; qui non solum epistolam, sed iniquationem quoque actuum meorum fideliter exhibebit, Vale.

a Sic Ed. Iur. Lect.

EPIST. LXXXVIII.

SYMMACHUS HESPERIO.

NUNQUAM *b* in me parcam, quin tuo animo obsequar. Novi quam sis sermoneis mei exoptans. Propterea decrevi cum animo, nihil superfedere litteris porrigendis, nec expectare vicissitudinem, ne scribendi tardior fiam. Sed ut ipse metui, ne mihi foret flagitio, si tacerem, sic velim tu caveas, culpam dissimulatæ familiaritatis *c* accendere. Quod te curaturum liquiddo habeo compertum; quia non minus ingenium tuum quam meritum meum cogitans, nequeo tui amoris esse diffidens. Vale.

b Sic ed. Mog. ex Mss. c Ita omnes Mss. Gif. Bertin. Fuld. Vatic. h. e. suspicionem excitare d Ita ex vestigijs Mss. emendat Sciop. hoc sensu: Antehac oratio tua in rebus levioribus verfabatur: nunc autem ubi eam ad magnas res applicuisti, iisq; scripta seu stili tui, maiestatem aptasti, gloriam tuam auxisti.

EPIST. LXXXIX.

SYMMACHUS ANTONIO.

NON incognito quidem nobis eloquij splendore nituisti; *d* sed magnis rebus accommodata, & maiestate scripti aptata, gloriam, quam magisterio antè quæstisti, recens auxit oratio. Nam præter loquendi phaleras, quibus te natura *e* ditavit, senile quiddam, planèque conveniens auribus Patrum, gravitate sensuum, verborum proprietate sonuisti. Denique etiam hi, quorum Minerva *f* rancidior est, non negant, facundiam tuam Curia magis, quam caveæ convenire. At illi, quos cothurnus altior vehit, *g* & structurarum pegmata delectant, neq; tristem soliditatē, neq; lascivum leporem cōsonā laude celebrarunt. Hæc sunt enim condimenta oris & pectoris tui, quæ nec gravitate horres, nec venustate luxurias; sed ratione fixus ac stabilis

e Sic omnes Mss. f Ita ex vest. cod. Iur. & ed. Sciop. g Ita in Mss. Iur. & Pith. Al. pigmēta.

germanos

a Sic Ms.
Cuias.

10
/ r

germanos colores reb^o obducis. Nolo igitur expectes
iudicium meum, a ne amore delinquam. Quid varia
ingenia senserint, res intimavit. Fuit enim in illâ ratio-
ne, quod unusquisque diligeret, & pro ingenij sui qua-
litate laudaret. Quare sequere cœpta scœlicia, & te in
omnibus æmulare. Nobis ad testimonium religionis
fatis est non siluisse sententiam cœterorum. Vale.

EPIST. XC.

SYMMACHVS ANTONIO.

b Sic Ms.
Pish.

ETSI amore b prævenior, ne sim circa te avarus
officij, nunc tamen libentiùs, quàm sæpè aliàs,
scribendi munus insisto. Primò, quòd ab itio fratris
nostri Marij, quodam viatico carere non debuit. De-
hinc, quòd litteras meas putavi plusculum commen-
dationis habituras, si tibi per eum, quem sanctè atque
effictè diligis, redderentur. Fit enim plerumque, ut le-
via rerum portitor festivus exornet. Aliâ quoque de
causâ studij mei ardor incanduit; quòd tecum super
talis viri laude putavi gratulandum, qui è provinciâ
suburbanâ tantum reportat publici desiderij, quantû
reliquit exempli. Non dicam dolo, utpote subpalpan-
di nescius. Viger in eo vena fraterna. Edque magis fa-
ctum est, ut discessum eius impatienter feramus, qui in
uno frui videbamur ambobus. Vereor protelare testi-
monium meum, ne magis laudi eius obsecutus judi-
cer, quàm pudori. Nam quorum mens honesta est, eo-
rum imbecilla frons est. Tu de paucis conjice plura,
quæ nunc insinuare non decuit, sed per alium scribere
non pigebit. Vale.

EPIST. XCI.

SYMMACHVS ANTONIO.

DU DUM te, mi frater, silentio indulgere mirabar.
Ea res impendit augebat dolorem, quòd ipse mi-
nimè scribendi observantiam negligebam. Simul atq;
accepi litteras tuas, animum subijt lætitia, quæ rela-
desc-

deseruit. Amicitia enim citò sanatur officio. Tu quoque ita paginam melle erudissimi oris obleveras, ut quælibet offensa tanquam Lethæo a poculo mergeretur. Verso igitur stilo gratiam fateor, qui exoptulare meditabar, adjiciens postulatam ne vnquam super sedere litteris perseveres. Quòd si scribenda defuerint, mihi fatis erit, ut tibi gratuler sospitatis. Vale.

a In Vatic. est flumine.

EPIST. XCII.

SYMMACHUS ANTONIO.

DULCE certamen est familiaris officij: & idèd jure ambo cavimus, ne alternis vinceremur. Gratulor igitur pares nos esse, non solùm affectione mentiù, sed etiam vicissitudine litterarum. Curabo tamè posthac, ut obsequij mei trutina, *b* & libra præponderet, ne videatur inertiae quoddam esse collodium, semper æquâ lance censerì. Itaque scribam sæpius, modò facultas commeantium non desit opranti. Ita fiet, ut & ipse laudem sedulitatis affectem, & te curis publicis occupatum, ad rependenda colloquia assiduitate sollicitem. Vale.

b Sic Ms. Jur. & Pith.

EPIST. XCIII.

SYMMACHUS ANTONIO.

SANCTUM Zenonem commendare non debeo, quem scio ad clientelam tuam & amicitias pertinere. Sed in eo tanta morum probitas est, ut laudes silere non possim. Itaque virum bonis omnibus meritò suæ sedulitatis acceptum, quæso etiam me *c* precante propensius fovere digneris; præstaturus & tuæ famæ, quæ debet omnium ore celebrari, & interventui meo, ut has litteras sibi profuisse *d* subintelligat. Vale.

c Ita vet. cod. Iureti.

d Sic ed. Sciop. ex Ms. Gif.

EPIST. XCIV.

SYMMACHUS SYAGRIO.

LAUDENTUR incogniti, ut eorum merita in occulto

a Sic Ms.
Pith.

culto sita testimonij splendor irradiet. Mihi impræsentiarum super sedendum est huiusmodi scriptione, ne incepti a frustra sim, si fratrem meum Palladium spectatum bonis omnibus, facundiæ atque eruditionis astipuler. Dehinc cauto opus est, ne impar tanto viro prædicatio, neque eum cui defertur, æquiparet, & meam operam devenustet. Quiesco igitur has partes, & hoc unum tibi persuasum volo; mereri facundiam Palladij, ut doleamus, quod b urbi negatus est: mereri amabilitatem eius, ut quod accitus est, gaudeamus. Vale.

b Ita Ms.
Pith. Cuiac.
Ed. Sciop.

EPIST. XCV.

SYMMACHUS SYAGRIO.

c Ita Ed. Iur.
d Sic leg. ex
v, c. Iur.

QUOD nullas sumpsi litteras tuas, cum mihi à Principibus æternis legenda in concilio Patrum delegaretur oratio; scio non fuisse fastidij tui. c Nam bonæ & exploratæ amicitia, vel d si cesset officium, satis tutæ æstimationes sunt. Propterea rationem referre vitavi, veritus, ne quod tu invitus feceras, ego offensus crederer reddidisse. Longè enim diversa conditio est fortuiti, quam affectati silentii. Res quidem una negligitur: plurimum tamen refert, quis eam quasi e occupatus, quis quasi oratus omiserit. Sed de hoc satis habeo dictum. Nunc, si me amas, vel quia me amas, (nam referri confido, quod defero) contestare apud invictos Principes gaudium meum, qui humanæ voci divinas litteras crediderunt; quorum victorias ex mei oris proprio Senatus audivit. Fac veniat in mentem, quis ille dies illuxerit, quo quasi ex mediâ profectus acie, auribus & animis omnium salutarem nuncium primus infudi. Olim cum res Romana adoræ militaris posita est, Polluces gemini apud Iturnæ lacum prælii secunda vulgarunt. Eos quippe præscorum voluminum fides tradidit, anhelis equis, plenos sudoris & pulveris, famæ belli post tergum relicta, indicium affectasse victoriæ. Idem nunc mihi sacro iudicio factus est honor.

Ita

h Ita Ms.
Cuiac.

Ita quantum gratiæ Castores adepti sunt, tantum Principes præstiterunt. Hæc *a* pro me copiosius & ornatus, quantum es *b* linguæ melior, apud auctorem beneficij prosequeris. Habes summam voluntatis meæ; cui si quid commendationis inspiraveris; cæteris ornamentis animi tui adjicietur decus præsentis officij. Vale.

a Sic Lect.

b Sic ed. Sciop. Al. linguâ.

EPIST. XCVI.

SYMMACHUS SYAGRIO.

STUDIUM quod scribendis orationibus exhibebam, præmio laudis auxisti. Vetus quippe sententia est; Artes honore nutrirî. Quis autem tam cumulatus honor, quàm palma dicendi? Ergò etsi intelligo, *d* quòd nostri amore fallaris; tamen titulum præclari testimonij albo calculo veterum more signabo. Non enim mihi ex ore jejuno tributa laudatio, sed de facundiæ penuboni judicij fructus arrisit. Vereor indulgere verbis præconij tui, ne gratificandi operam mutuam credamur adniti. Vale, & ut es nostri diligens, religiosam observantiam *e* persevera. Vale.

c Ita Ms.

Cuiac. &

Vulg.

d Ita Lect.

optimè: & ed. Sciop.

e Sic retinendum ex veteri ratione laquendi.

EPIST. XCVII.

SYMMACHUS SYAGRIO.

MÆ litteræ, quoniam acceptæ sunt tibi, crebrius commeabunt. Nam ut respondeas, non laboro: siquidem videtur injurium flagitare officia, quæ sponte religiosus animus pollicetur. Vale.

EPIST. XCVIII.

SYMMACHUS SYAGRIO.

DUDUM mihi nullus litteris tuis honor factus est. Quererer de silentio tuo, si de religione dubitarem. Sed quia amicitia usu credita, & *f* expensa documentis, à periculo suspicionis aliena est. Intelligo quidè per occupationes publicas inhibitam diligentiam descriptionum tuarum: verùm quæso intermissam munus

f Merc. experta.

*a Ita supplē-
dum ex Ms.
Iur. Gif.
Fuld. & Ber-
tin.* mus instaures. *a* Stabit apud me gratia tributi of-
ficij, quasi nulla negati culpa præcesserit. Vale.

EPIST. XCIX.

SYMMACHUS SYAGRIO.

*b Sic Lect. &
Sciop.* **S**I quando mihi apud amicum testimonij dictio est,
cohibeo operam plus loquendi. *b* Nam quid re-
ligio ubi agit, desideratur oratio. Fero igitur ad te nu-
dum de familiari meo Pontigano, sed fidele iudicium:
quem nisi amore nostro dignum probassem, minimè
tuo traderem. Mens eius in aperto est, vita spectat ad
laudem. Scis certè, nunquam me faciliorem favoris
esse, quàm veri. Horum omnium fidem confirmabis,
cùm in illo plura repereris. Vale.

EPIST. C.

SYMMACHUS SYAGRIO.

*c Ita Lect. &
Sciop.* **I**NSTAURANT dolorem sera solatia, & idèd mu-
tuum silentium calamitatibus nostris præstare de-
bemus, ne fortunæ vulnera, quæ cicatricem processu
temporis ducunt, *c* intèpestivè contrectata crudescât.
In alia potius sermo vertendus est, quæ te ad curam
sanitatis hortentur. Omnis quippe internus dolor
corporis hyemali crescit injuriâ: ac nisi iter apricis
diebus, & auris *d* salubribus egeris, malè metuo, ne
vitium contemptus exaggeret. Nunc ea, quæ remedio
accommodare credidisti, vel quæ nobis commendavit
utendi exploratio, ad te misi; inter votorum summa
constituens, ut remediorum talium necessitatem spõ-
taneâ incolumitate prævenias: aut si quæ morbi relli-
quix fuerint, his orationibus tergeantur. Satis autem
muneris communi amicitix dabis, si sollicitu-
dinem, quæ mihi ex ægritudine tuâ ob-
orta est, prosperiore nuncio
nihil moratus exeme-
ris. Vale.

EPIST.

VIDEO, & Consul amplissime, quantū mihi amor
tuus honoris imponat. Jubes te adeam, & coram
defruar magistratū tui gaudio. Quo pacto istud pos-
sim negare, nisi eā religione ignoveris, quā vocasti?
Nam quid agam fortunæ dubius, cū hinc invetera-
to obsequio honoris tui, hinc luctu amissi fratris im-
pediar? Duæ mihi simul dispares personæ offeruntur.
Qui fieri potest, ut os unum contrarijs affectionibus
induamus? Proinde animi *b* æquus huius *c* oneris fa-
cito mihi gratiam. Fortunati sellam tuam læto agmi-
ne prosequantur. Auspicijs tuis quivis fati integer a-
micus interfuit. Me finito interim tempore aut ratione
decoquere crudum dolorem. Quid, quod etiam pa-
rentes mihi in communi mœrore solandi sunt? quo-
rum ærumna geminabitur, si illis tam immaturæ pe-
regrinationis mæ cura jungatur. Esto igitur prom-
ptus ad veniam. Certè si putas arguendum, quod *d* de-
fimus, fortunæ mæ potius irascere. Illa iniecit manū,
illa invitum retraxit. Ita tibi non persuadeat, ut est, *e*
eadem Dea impotens, me noluisse proficisci. Vale.

a Loge instr.
Ep. 21. lib. 3.
& Ep. 103.
lib. 9.

b Sic emend.
Lect.
c Ita Mercet-
tus.

d Ita Ms.
Gif. Al. de-
sumus.
e Sic Lectura.

EPIST. CII.

MEDIOLANI te agere ante litteras tuas fama
pertulerat, quæ nihil ignorari de conspicuis vi-
ris paritur. Sed *f* quid juvat desiderantes, quod perve-
ctus in proxima nobis negatis? Æquius ferebam lon-
ginquam tui *g* separationem. Spes enim præsentis tuæ
magno intervallo negata cessabat. Nunc expectatio-
nem nostram *h* vicinæ facilitate sollicitas. Nec te
excusare Collegis interventus Alpium potest; eò quod
justior nobis ad querelam facta est via, quod tibi ad ve-
niam causa deterior. Sed dolori meo faciendus modus.
Saltem *i* posthac epistolæ tuæ Romam frequentent,
E Hyblæ

f Ita Iuratus.

g Sic Ms. Gif.
Cuiac. & Sci-
op.

h Sic ibid.
benè.

i Ita Lect. &
Sciop.

Hyblæ aut Hymetti favis jucundiores, quarum me in maximo sc̄nore perceptio juvat, solutio defatigat. Vale.

EPIST. CIII.

SYMMACHUS SYAGRIO.

*a Sic ex Ms.
Cuiac. leg.*

QUICQUID muneris in *a* præsentibus contulisti, officio videtur esse delatum. Nos qui consulari tuo variâ occupatione defuimus, amicitiaæ honore affecti sumus, non mercede præsentiaæ. Ago igitur tibi obligatione consulari gratias uberes, sed bonâ mente majores. Et nisi verecundia tua verbis meis poneret modum, latius evagaret. Atque idc̄o sermo interim parcus erit, memoria verò prolixior. Vale.

EPIST. CIV.

SYMMACHUS SYAGRIO.

TU *a* quidem virtutis est, omnes qui Palatinis stipendijs enitescunt, juvare præsidio. Sed specialis à me viro optimo Romano cura debetur, amicitiaæ gratia, quæ inter nos longâ adolevit ætate. Quare si quid testimonio meo tribuis, nolo dubites, dignum esse, quem diligas, & quem maximis officijs muneres. Certè si examen de eo habere digneris, pronuntiabis meis litteris defuisse, quæ in illius meritis invenies, reddantur. Vale.

EPIST. CV.

SYMMACHUS SYAGRIO.

*b Ita Ms.
Gif. & Sciop.*

NE ociosum penitus arbitreris, committo eruditioni tuæ vigiliarum mearum testem, libellum, *b* quo nuper in Senatu sustuli civium secunda suffragia. Vides quo præjudicio antevertam gravissimi examinis tui severitatem. Non styli mei meritum prætendo, sed Ordinis judicium. Communis mihi & *c* authoribus meis causa est. Scient omnes, aut consensum tuæ de nobis sententiæ, aut *d* contumeliam suæ. Vale.

*c Sic Lest. ex
Ms. Cuiac.*

*d Ita Ms.
Gif. ed. Sciop.*

EPIST.

EPIST. CVL.

SYMMACHUS SYAGRIO.

POSSE a aliquid amicitijs æstimor. Hinc spes oritur, quæ Theophilo clarissimo viro tuam opem de meo sermone promittit. Quid igitur eius commendo velimus, in aperto est. Effice, oro te, ut eum fiducia mei non videatur esse frustrata. Vale.

EPIST. CVII.

SYMMACHUS SYAGRIO.

ALEXANDER vir ornatissimus, sortitus provinciam *b* Præsidialem, putat honori suo incrementa præstari, si tuo amore potjatur. Quare desiderij sui me adscivit interpretem, sciens apud te tantum loci esse litteris meis, ut hæc commendatio maximi testimonij instar habeatur. Vale.

a *Sic Sciop.*
h. e. putant omnes, me operâ amicitia, quæ mihi tecum est, aliquid posse, & hinc sperant amici mei, te respectu commendationis meæ Theophilo opem laturum.

b *Ita ed. Luc.*

